การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

อำไพพรรณ สวนสอน

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
กรกฎาคม 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอื้อมพร หลินเจริญ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิรินภา กิจเกื้อกูล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กรกฎาคม 2559

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอื้อมพร หลินเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการวิพากษ์ทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งจนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบรูณ์ได้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์ อาจารย์สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ศน.พิบูลย์ขวัญ กลิ่นมิ่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 ศน.นิลยา ทองศรี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 นางสาวเกสรา สุรพันธ์พิชิต ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร และนางพิมพ์ภัทรา วินทะชัย ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นผู้เชียวชาญที่กรุณาให้คำปรึกษา แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เสร็จสมบรูณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน คณะครู และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ทั้งเชิงวิชาการและประสบการณ์ตลอดชีวิตการศึกษาตั้งแต่วัยเด็ก ทำให้ผู้วิจัยเกิดกระบวนการเรียนรู้และสามารถนำองค์ความรู้มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการทำงานและการดำเนินชีวิต

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอน้อมเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา บรูพคณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

อำไพพรรณ สวนสอน

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้ศึกษาค้นคว้า	อำไพพรรณ สวนสอน
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอื้อมพร หลินเจริญ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร 2559
คำสำคัญ	แบบฝึกทักษะ การอ่านเพื่อความเข้าใจ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 2) เพื่อทดลองใช้และเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการของงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จากสูตร E_1/E_2 ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบอิสระ

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีประสิทธิภาพ 78.00/76.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

Title	THE DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION SKILL EXERCISES FOR NINTH GRADE STUDENTS
Author	Ampaipan Suanson
Advisor	Assistant Professor Aumporn Lincharearn, Ph.D.
Academic Paper	Independent Study M.Ed in Educational Research and Evaluation, Naresuan Univesity, 2016
Keywords	Skill Exercise, Reading Comprehension

ABSTRACT

The main purpose of this study was to develop of English reading comprehension skills exercises for ninth grade students and specific purpose were: 1) To construct and identify the effciency of English reading comprehension skills exercises for nine grade students following 75/75 standard. 2) To experiment using English reading comprehension skills exercises and study the result by compare the academic achievement in English reading comprehension of student before and after learning with the exercises. 3) To study the student's satisfaction toward learning by using English reading comprehension skills exercises for ninth grade students. This study was the research and development process. The experiments were conducted with students in ninth grade of Seekan(Wattananan-upphathum) School in first semester academic yeas 2016 with 35 which came from Purposive Sampling. The instrument used in study : English reading comprehension skills exercises for ninth grade students, achievement tests and scale approximation satisfactory assessment. The statistics used for analyzing the data were Mean, Standard Deviation, E_1/E_2, Index of relevance of test and Discrimination. To study the result by compare the academic achievement in English reading comprehension skills exercises was t-test Dependent.

The results of study were as Follow:

1. The develop of English reading comprehension skills exercises for ninth grade students was at a suitable high level and defined as 78.00/76.44 efficiency that was follow expected standard of 75/75

2. The academic achievement in English reading comprehension skills exercise of students after the instruction was higher than that before the instruction significantly at the .05

3. The students' satisfaction toward learning by using English reading comprehension skills exercises for ninth grade students was at a high level.

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้ศึกษาค้นคว้า	อำไพพรรณ สวนสอน
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอื้อมพร หลินเจริญ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร 2559
คำสำคัญ	แบบฝึกทักษะ การอ่านเพื่อความเข้าใจ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 2) เพื่อทดลองใช้และเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการของงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จากสูตร E_1/E_2 ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบอิสระ

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีประสิทธิภาพ 78.00/76.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

Title	THE DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION SKILL EXERCISES FOR NINTH GRADE STUDENTS
Author	Ampaipan Suanson
Advisor	Assistant Professor Aumporn Lincharearn, Ph.D.
Academic Paper	Independent Study M.Ed in Educational Research and Evaluation, Naresuan Univesity, 2016
Keywords	Skill Exercise, Reading Comprehension

ABSTRACT

The main purpose of this study was to develop of English reading comprehension skills exercises for ninth grade students and specific purpose were: 1) To construct and identify the effciency of English reading comprehension skills exercises for nine grade students following 75/75 standard. 2) To experiment using English reading comprehension skills exercises and study the result by compare the academic achievement in English reading comprehension of student before and after learning with the exercises. 3) To study the student's satisfaction toward learning by using English reading comprehension skills exercises for ninth grade students. This study was the research and development process. The experiments were conducted with students in ninth grade of Seekan(Wattananan-upphathum) School in first semester academic yeas 2016 with 35 which came from Purposive Sampling. The instrument used in study : English reading comprehension skills exercises for ninth grade students, achievement tests and scale approximation satisfactory assessment. The statistics used for analyzing the data were Mean, Standard Deviation, E_1/E_2, Index of relevance of test and Discrimination. To study the result by compare the academic achievement in English reading comprehension skills exercises was t-test Dependent.

The results of study were as Follow:

1. The develop of English reading comprehension skills exercises for ninth grade students was at a suitable high level and defined as 78.00/76.44 efficiency that was follow expected standard of 75/75

2. The academic achievement in English reading comprehension skills exercise of students after the instruction was higher than that before the instruction significantly at the .05

3. The students' satisfaction toward learning by using English reading comprehension skills exercises for ninth grade students was at a high level.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาของปัญหา	1
	จุดมุ่งหมายของการการวิจัย	4
	สมมติฐานการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	10
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	15
	เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ	24
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ	37
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
3	วิธีการดำเนินการศึกษา	53
	ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75	53
	ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้และศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	62
4	ผลการศึกษา.....	69
	ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	69
	ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	74
	ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	75
5	บทสรุป.....	77
	จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	77
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	77
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	79
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
	สรุปผลการวิจัย.....	80
	อภิปรายผลการศึกษา.....	80
	ข้อเสนอแนะ.....	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	93
ประวัติผู้วิจัย	173

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ.....	13
2 ตารางวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 ข้อ.....	58
3 ตารางวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการคัดเลือก 40 ข้อ.....	59
4 แบบแผนการทดลอง.....	61
5 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน.....	70
6 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ด้านภาษา เวลาในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนจำนวน 3 คน.....	72
7 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน.....	73
8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 30 คน.....	73
9 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

10 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาที่ 3..... 75

11 ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแบบฝึกทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน แบบฝึกที่ 1 Food..... 97

12 ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน แบบฝึกที่ 2 Giving Direction..... 99

13 ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน แบบฝึกที่ 3 Festival..... 101

14 ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแบบ ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน แบบฝึกที่ 3 Shopping..... 103

15 ตารางแสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน..... 105

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

16 ตารางแสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 30 คน..... 106

17 ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน..... 127

18 ตารางแสดงผลวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 130

19 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลต่างของคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน ของการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน..... 141

20 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน..... 146

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 210)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่างๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ซึ่งปัจจุบัน มีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสาร จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริม เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล และปัจจุบันได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนไม่น้อย จากอิทธิพลของความก้าวไกลทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น หลักสูตรการศึกษาระดับขั้นการศึกษาพื้นฐาน ไม่ได้มองข้ามความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน เข้าใจความแตกต่างของภาษา การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ง่ายและกว้างขึ้น (แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ, 2549)

ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต้องได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพราะบุคคลมีความจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ จึงถือได้ว่าการอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการศึกษาหาความรู้ให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการอ่านจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เข้าใจเนื้อหา บทความและเอกสารที่ปรากฏอยู่ในสื่อทั่วๆ ไปที่เราพบอยู่ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้การอ่านทำให้เข้าใจความสำคัญของเรื่อง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจและสามารถจับใจความสำคัญได้ จำเป็นต้องรู้ถึงความแตกต่างของเรื่องที่อ่าน เพราะเนื้อเรื่อง บทความ เอกสารต่างๆ มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับสิ่งที่อ่าน และครูต้องมีการวางแผนเตรียมเนื้อหา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้อ่านที่ดี (อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์, 2549, หน้า 56) และ ฮาดเลย์ (Hadley, 1996, pp.195-200) ได้กล่าวว่าการฝึกทักษะการอ่านยังเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ แต่การสอนทักษะการอ่านควรสอนหลังจากที่นักเรียนได้อ่านเนื้อหาทั้งหมดแล้ว และการสอนเฉพาะทักษะหรือโครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์จำเป็นต่อการอ่านเนื้อหาแต่ละครั้งที่เรียนเท่านั้น

จากปัญหาทางด้านการเรียนนั้น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ และนักเรียนไม่สามารถใช้ทักษะทั้ง 4 โดยเฉพาะทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนไม่สามารถตอบคำถาม และบอกรายละเอียดของเนื้อหาได้สาเหตุส่วนหนึ่งนั้นมาจากนักเรียนยังขาดทักษะด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และจากจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ในสาระการเรียนรู้ที่ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียนแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จเพื่อตอบสนองความต้องการและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา โดยการพัฒนาแบบฝึกทักษะมาใช้ประกอบการเรียนการสอนให้แก่นักเรียน จากการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักการศึกษา นักวิชาการ และผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาดังกล่าวได้ ซึ่งวิสาข์ จัติวัตร์ (2541, หน้า 255) กล่าวว่าในการเลือกบทอ่านควรเลือกให้เหมาะสมกับสภาพการเมืองและวัฒนธรรมของประเทศ ไม่ควรใช้เนื้อหาที่ขัดต่อวัฒนธรรมไทย และจักรพงษ์ พงศ์เวชรักษ์ (2532, หน้า3) สื่อที่เชื่อถือได้ทันสมัย และน่าสนใจ ต้องเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง ของผู้เรียน จึงเป็นสื่อที่มีเนื้อหาที่เป็นบริบททางภาษาที่มี

ความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคม ในสถานการณ์ต่างๆ เหมาะกับความสามารถ ความต้องการของผู้เรียน

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, หน้า179) การอ่าน คือกระบวนการเข้าใจความหมายภาษา การแปลความหมายและการใช้วิจารณญาณ ในการตัดสินประเมินค่าเกี่ยวกับคุณภาพ ค่านิยม ความเที่ยงตรง และความถูกต้องของเรื่องราวที่อ่าน ผู้อ่านต้องใช้ความคิด และต้องมีความสามารถที่จะทำความเข้าใจและตีข้อความที่ผู้เรียนสื่อออกมาในรูปการเขียน ซึ่งทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน เพื่อให้เกิดความรอบรู้มากขึ้น เพราะนักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี ทักษะการเขียนก็จะดีตามไปด้วย การพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีคุณภาพที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝน ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาควรจะจัดกิจกรรมส่งเสริมให้มีการฝึกฝนทักษะต่างๆ เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน กัลยา รสสูงเนิน (2548, หน้า 9) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค อนุเฉทตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการถอดความหมายของข้อความต่าง ๆ ข้อมูลที่ใหม่ที่ได้รับจากการอ่านจะถูกนำไปเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับความ และสรุปความได้อย่างถูกต้อง ธิดารัก ดาบพลอ่อน (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 6 ทำการสุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 30 คน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจำนวน 10 ชุด และคัดเลือกเนื้อหา คำศัพท์จากหนังสือ English is Fun Book 4 บทที่ 36 และ 37 มาสร้างเป็นแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพ 80.26/79.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเดลานีย์ (2002, p. 111) ได้ศึกษาผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจกับนักเรียน เกรด 4 และเกรด 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่อง กลุ่มที่ 2 ฝึกให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญ ๆ ไว้ แล้วจดบันทึกสิ่งเหล่านั้นเท่าที่จำได้ และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีเดิม ผลการทดลองพบว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

ดังนั้นจากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น และจากการศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาทักษะการอ่านของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจ เป็นการสร้างแบบฝึกเพื่อนำไปใช้สอนในชั้นเรียน โดยเน้นเรื่องราวใกล้ตัว และคำนึงถึงประโยชน์ที่จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกและพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมุติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ

2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับการสอนในระดับชั้นต่างๆ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตของแต่ละขั้นตอนเป็น 3 ด้านด้วยกัน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ในการตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนอย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา และเวลา

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน เพื่อหาประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เนื้อหาที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำคำชี้แจง และคำอธิบายง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน และตัวชี้วัดที่ 4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ โดยนำเนื้อหามาสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 4 แบบฝึก ประกอบด้วย แบบฝึกที่ 1 เรื่อง Food แบบฝึกที่ 2 เรื่อง Giving Direction แบบฝึกที่ 3 เรื่อง Festival และแบบฝึกที่ 4 เรื่อง Shopping

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

1. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำคำชี้แจงและคำอธิบายง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน และตัวชี้วัดที่ 4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ โดยนำเนื้อหามาสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 4 แบบฝึก ประกอบด้วย แบบฝึกที่ 1 เรื่อง Food แบบฝึกที่ 2 เรื่อง Giving Direction แบบฝึกที่ 3 เรื่อง Festival และแบบฝึกที่ 4 เรื่อง Shopping

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 35

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกทักษะ หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาและสาระสำคัญซึ่งสามารถสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ในห้องเรียนให้น่าสนใจมากขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งรายบุคคลกลุ่มย่อย ซึ่งประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ 2) คู่มือครู ได้แก่ บทบาทครู ใบงาน 3) คู่มือนักเรียน ได้แก่ คำชี้แจง บทบาทนักเรียน ใบความรู้ ใบงาน แบบวัดผลประเมินผล 4) สื่อ–อุปกรณ์ ที่ใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษที่อยู่ในรูปแบบต่างๆ มีความเข้าใจในประเด็นที่ผู้เขียนต้องการทราบ ในด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ สามารถเรียบเรียงเหตุการณ์จากการอ่าน สามารถตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยวัดจากแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้เรื่องราวใกล้ตัว

ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้เรียนมีความพึงพอใจในแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง การทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งพิจารณาจากผลการเรียนรู้ด้านความรู้ จากการประเมินความรู้จากผลการใช้นวัตกรรมและการทดสอบประเมินความรู้ซึ่งกำหนดเกณฑ์ 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบทดสอบแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้ร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้ร้อยละ 75

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย โดยเสนอหัวข้อในการศึกษา ดังนี้

1. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**
   1.1 การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
   1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
   1.3 คุณภาพผู้เรียน
   1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. **เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน**
   2.1 ความหมายของการอ่าน
   2.2 ความสำคัญของการอ่าน
   2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
   2.4 ประเภทและองค์ประกอบของการอ่าน
   2.5 การทดสอบทักษะการอ่าน
3. **เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ**
   3.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
   3.2 หลักการและขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ
   3.3 ลักษณะและองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะ
   3.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ
   3.5 ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ
   3.6 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ
4. **เอกสารเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ**
   4.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
   4.2 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
   4.3 ความสามารถของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และเพื่อการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยมีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้และศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1.1 ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์ อาจารย์สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1.2 ศน.นิลยา ทองศรี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1

1.3 ศน.พิบูลย์ขวัญ กลิ่นมิ่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1

1.4 นางสาวเกสรา สุรพันธ์พิชิต ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.5 นางพิมพ์ภัทรา วินทะชัย ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ภาษา เวลา และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 4 แบบฝึก ดังนี้

แบบฝึกที่ 1 เรื่อง Food

แบบฝึกที่ 2 เรื่อง Giving Direction

แบบฝึกที่ 3 เรื่อง Festival

แบบฝึกที่ 4 เรื่อง Shopping

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมขององค์ประกอบด้านต่างๆ ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แบบฝึก

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในการสร้างแบบฝึกผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจากรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่ำผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะ

2. ศึกษาสาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หนังสือเรียนภาษาต่างประเทศ คู่มือการจัดกิจกรรมและแนวทางการวัดผลและประเมินการเรียนรู้

3. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี เทคนิคการสร้างแบบฝึก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกนั้น

4. ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แบบฝึก คือ

แบบฝึกที่ 1 เรื่อง Foods

แบบฝึกที่ 2 เรื่อง Giving Direction

แบบฝึกที่ 3 เรื่อง Festival

แบบฝึกที่ 4 เรื่อง Shopping

ภายในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ละแบบฝึกจะมีองค์ประกอบต่างๆ คือ คู่มือการใช้แบบฝึกสำหรับครู คำชี้แจงการใช้แบบฝึก คู่มือครู คู่มือนักเรียน เนื้อหา ใบงาน ใบความรู้ แบบทดสอบ แบบเฉลยแบบทดสอบ

5. นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นจำนวน 4 แบบฝึก เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการตรวจสอบแก้ไขในส่วนที่บกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

6. นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงแบนมาตรฐานเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนตามเกณฑ์ และพิจารณาความสอดคล้องจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงแบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่าแบบฝึกมีความเหมาะสม

7. นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาปรับปรุง แก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

8. นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ภาษา เวลา และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

9. หาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามเกณฑ์ 75/75 โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คน

10. หาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามเกณฑ์ 75/75 โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 10 คน

11. จัดพิมพ์แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับสมบูรณ์

การดำเนินการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึก
2. กำหนดรายการประเมินความเหมาะสมทาง ด้านแบบฝึก ด้านการวัดและประเมินผล
3. จัดทำแบบประเมินความเหมาะสมมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ทมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

5 หมายถึง แบบฝึกมีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง แบบฝึกมีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง แบบฝึกมีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง แบบฝึกมีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง แบบฝึกมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของแบบฝึกการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

4. นำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบด้านภาษา และเนื้อหา นำมาแก้ไขในส่วนที่บกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. นำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.52

การสร้างแบบทดสอบแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดีด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2. ศึกษาและวิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบที่ต้องการ

4. สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยสร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ดังตาราง 2

ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ ของแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 ข้อ

เนื้อหา	ระดับพฤติกรรม			
	แปลความ	ตีความ	ขยายความ	รวม
1. Food	6	2	2	10
2. Giving direction	5	3	2	10
3. festival	5	3	2	10
4. Shopping	6	2	2	10
รวม	22	10	8	40

5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสม

6. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นวัดทักษะการอ่านตรงจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นวัดทักษะการอ่านตรงจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นวัดทักษะการอ่านไม่ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้

7. หาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาแสดงความคิดเห็นความสอดคล้องของข้อคำถามของแบบทดสอบแล้วนำผลการพิจารณามาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60–1.00 ได้จำนวน 40 ข้อ

8. นำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

9. คัดเลือกข้อสอบที่ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้วิธีของ Brennan ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) อยู่ระหว่าง 0.15–0.61 พบว่า ข้อสอบที่ใช้ได้มีจำนวน 35 ข้อ

ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง จำนวน 5 ข้อ จากนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.20-1.00 และหาค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.20-0.80 จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่ครอบคลุมตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามจำนวนที่กำหนดไว้ จำนวน 30 ข้อ

ตาราง 3 ตารางวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ ของแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการคัดเลือก 30 ข้อ

เนื้อหา	ระดับพฤติกรรม			
	แปลความ	ตีความ	ขยายความ	รวม
1. Food	4	2	2	8
2. Giving direction	3	3	2	8
3. festival	1	3	2	6
4. Shopping	4	2	2	8
รวม	12	10	8	30

10. นำข้อสอบที่คัดเลือก จำนวน 30 ข้อ มาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้วิธีการของโลเวต (Lovett) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.95

11. พิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ฉบับจริงจำนวน 30 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นชนิดมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละด้าน แล้วแปลผลโดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. การหาประสิทธิภาพของของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เกณฑ์ 75/75 จากสูตร E_1/E_2

2.1 หาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการทำแบบทดสอบย่อยทุกแบบฝึก ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)

2.2 หาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้ทำแบบทดสอบหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E_2)

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้และศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แบบฝึก ดังนี้

แบบฝึกที่ 1 เรื่อง Food

แบบฝึกที่ 2 เรื่อง Giving Direction

แบบฝึกที่ 3 เรื่อง Festival

แบบฝึกที่ 4 เรื่อง Shopping

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

แบบแผนการทดลอง

ในการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้กำหนดแบบแผนการทดลองแบบ กลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน One Group Pretest – Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547, หน้า 144) ดังนี้

ตาราง 4 แบบแผนการทดลอง

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X หมายถึง การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pretest)

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Posttest)

การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้นักเรียนทราบ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนด้วย แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ดำเนินการทดลองการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

4. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แบบฝึก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยข้อสอบที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน

2. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เพื่อการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความคิดเห็นมาพิจารณาปรับปรุงรายละเอียดของแบบฝึกทักษะเพื่อสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 35 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

1. ศึกษาเอกสารสิ่งพิมพ์ ทฤษฎี หลักการ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบสอบถาม โดยตั้งวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึก

3. ระบุเนื้อหาหรือประเด็นหลักที่จะถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่จะประเมิน

4. สร้างแบบสอบถาม ที่ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหา สอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำ

6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ ว่ารายการแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดหรือไม่โดยใช้คะแนนการประเมินดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า รายการนั้นสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า รายการนั้นสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด

-1 เมื่อแน่ใจว่า รายการนั้นไม่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด

รายการใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.60 ข้อคำถามนั้นจะถูกตัดทิ้งหรือนำมาปรับปรุง ส่วนข้อคำถามที่มีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60–1.00 จัดเป็นข้อคำถามที่ความสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด จำนวน 12 ข้อ

7. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาตรวจนับคะแนนเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยนำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มาตรวจให้คะแนนโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99)

5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

2. จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้กำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2540, หน้า 164)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ผู้ศึกษาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2 คำนวนข้อมูลจากสูตรต่อไปนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2540,หน้า 101-102)

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)

สูตรที่ 1 $E_1 = \dfrac{\sum x}{\dfrac{N}{A} \times 100}$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของคะแนนสอบหลังเรียนในแต่ละแบบฝึก

A แทน คะแนนเต็มของคะแนนสอบหลังเรียนในแต่ละแบบฝึก

N แทน จำนวนผู้เรียน

ประสิทธิภาพของผลผลิต (E2)

สูตรที่ 2 $E_2 = \dfrac{\sum y}{\dfrac{N}{B} \times 100}$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลผลิต
	$\sum y$	แทน	คะแนนรวมของคะแนนสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของคะแนนสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

หาค่าความตรง (Validity) ของแบบทดสอบรายข้อกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด โดยใช้สูตร (สุรวาท ทองบุ, 2550, หน้า 105-106)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	R	แทน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยงชาญ

ค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านละการเขียน โดยคำนวณจากสูตร ภัทรา นิคมานนท์ (2543, หน้า 153-170)

$$P = \frac{X}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่าย
	X	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านละการเขียน โดยคำนวณจากสูตร (สุรวาท ทองบุ, 2550, หน้า 103-104)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง

L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเก่ง

N_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มอ่อน

หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียน โดยใช้วิธีของโลเวต (Lovett) จากสูตร (สุรวาท ทองบุ, 2550, หน้า 110-111)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k\sum x_{i-}\sum xi^2}{(k-1)\sum(X_i - C)}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนของแบบทดสอบทั้งหมด

Xi แทน คะแนนของผู้สอบแต่ละคน

C แทน คะแนนจุดตัดผ่านเกณฑ์

สถิติพื้นฐาน

ค่าเฉลี่ย (Mean) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2539, หน้า 48) โดยใช้สูตร

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2539, หน้า 48) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - \left(\sum x\right)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละคน
	n	แทน	จำนวนคนทั้งหมด
	$\sum X$	แทน	ผลรวม

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การทดสอบท่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Sample Group) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 171)

$$t = \frac{\sum`D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - \left(\sum D\right)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ	t	แทน	สถิติทดสอบ
	D	แทน	ผลต่างของข้อมูลแต่ละคู่
	$\sum`D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของข้อมูลแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนตัวอย่างคิดเป็นคู่

4.4 การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษา ต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

1. **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. **ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. **ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น** การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. **ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

1.4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยกล่าวถึงสาระที่ 1 มาตรฐานที่ 1.1 เท่านั้นที่นำไปใช้ในการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายในการประดิษฐ์ การบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่างๆ การใช้อุปกรณ์ - Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่ายๆ เช่น is/are + Past Participle - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/ but/ or/ before/ after/ because etc. - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,… Second, …Third, …Fourth, …Next, …Then, Finally,...etc.
ม.3	3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	ประโยค ข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,400–1,550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่างๆ โดยใช้ Comparison of adjective/ adverb/ Contrast : but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซด์บนอินเทอร์เน็ต คำถาม เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ - Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc. ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I think…./ I feel../ I believe…/ I agree/disagree…/ can't believe…/ I have no idia…. - if clause - so…that/ such…that - คำสันธาน (conjunctions) and/ but/ or/ because/ so/ before/after ect. - Infinitive pronoun: some/ any/ someone/ anyone/ everyone/ one/ ones ect. - Tenses: present simple/ present continuous/ present perfect/ past simple/ future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence/ Complex sentence

2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพราะเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่ประจำในการดำเนินชีวิต ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านและความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

วิดโดสัน (Widdowson, 1979, p.174) กล่าวว่าการอ่าน หมายถึง การมีปฏิกิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้เขียน เขียนไว้เพื่อการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ข้อความที่อ่านคือปฏิกิริยาโต้ตอบกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

มอร์ริส และ โดร์ (Morris, A & Dore, S.N, 1984, p.14) กล่าวว่าการอ่าน คือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับรู้ข่าวสาร ซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปรรหัสเหล่านั้น ความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่าผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

กาญจนา ศรีภัทราวิทย์ (2533, หน้า 4) กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เดิมในการถ่ายทอดความหมาย เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนถ่ายทอด

ประเทิน มหาขันธ์ (2536, หน้า1) กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจดไว้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนมีความสัมพันธ์กับการพูด การอ่านที่แท้จริงต้องเป็นการอ่านที่สามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน เป็นการกระตุ้นให้เกิดความคิดรวบยอด หรือจินตนาการของผู้อ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่อ่าน โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน

กรมวิชาการ (2539, หน้า 11) การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ตลอดจนค้นหาความหมาย ความเข้าใจแล้วแปลความหมายในสิ่งที่ผู้รับรู้มานั้นเป็นความคิด ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเองมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้น จนเกิดเป็นความเข้าใจในที่สุด การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือการค้นคว้าหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ

อารีย์ วาศน์อำนวย (2545, หน้า 27) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่สื่อสารกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารโดยอาศัยความรู้ ความสามารถในการสื่อความหมายจากอักษรที่ปรากฏ อาศัยประสบการณ์หรือความรู้เดิมเพื่อช่วยแปลความหมายให้ชัดเจนและสิ่งที่อ่านเป็นสิ่งที่ไม่เคยพบมาก่อน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นวิธีการที่สำคัญวิธีหนึ่งที่มนุษย์ใช้ศึกษาหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวาง ดังนั้นการที่ผู้เรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้อีกทั้งยังต้องผสมผสานความสนใจ ของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างสม่ำเสมอ

ดรุณี เรือนใจมั่น (2546, หน้า 20) กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการของความหมายที่ผู้เรียนได้แสดงรหัสเป็นภาษาและผู้อ่านเป็นผู้ถอดรหัสภาษานั้นเป็นการสื่อสารหรือสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง

เกรย์ (Gray, 1984, pp.35-36) กล่าวว่า ในการอ่านจะต้องอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านนั้น ความเข้าใจจึงเป็นหลักสำคัญที่สุดการอ่าน ในการอ่านสิ่งใดก็ตามถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ก็ถือว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์ การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้นขึ้นอยู่กับทักษะดังนี้

1. รู้จักคำ (Perception of the Words Used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจ ก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษรและเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน เพราะการเข้าใจความหมายของคำนั้น เป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท

2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the Idea Expressed)

3. การมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to their Ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

4. ทักษะในการผสมผสาน ความคิดใหม่กับความคิดเก่า จากเรื่องที่อ่าน (Integration of Ideas) หมายถึง การรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

ชวาล แพรัตกุล (2518, หน้า 228-229) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจต้องมีทักษะด้านต่างๆ ดังนี้

การแปลความ"ได้ว่า หมายถึง การอ่านที่มุ่งให้เกิดความเข้าใจกับเนื้อหาเริ่มจากการแปลคำหรือศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย หรือเป็นการแปลศัพท์จากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง การถอดคำประพันธ์ แปลความหมายรูปภาพ เครื่องหมายต่างๆ

การอ่านตีความ หมายถึง การอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมาย ความคิดสำคัญของเรื่อง ความรู้สึก และอารมณ์สะเทือนใจจากบทประพันธ์ ซึ่งอาจเข้าใจได้มากน้อยลึกซึ้งเพียงใด ตรงกัน

กับผู้ประพันธ์หรือไม่ หรือผู้อ่านคนอื่น ๆ หรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์เดิมและความรู้สึกของผู้อ่านแต่ละคน การตีความของทุกคนอาจไม่ตรงกันเสมอไป โดยในกระบวนการอ่านเพื่อตีความนั้นผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการแปลความ จับใจความสำคัญ การสรุปความ รวมทั้งการเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ของข้อความ

การขยายความ ความหมาย การนำรายละเอียดมาพูดหรืออธิบายเสริมความคิดหลักหรือประเด็นสำคัญของเรื่องให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติม ให้เหตุผลยกตัวอย่างประกอบ หรือมีการอ้างอิงเปรียบเทียบให้ได้เนื้อความกว้างขวางออกไป จนเป็นที่เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

สรุป การอ่านคือ ความสามารถที่จะจดจำ จับใจความสำคัญและเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของแต่ละคน การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่อง ความหมายของคำ เข้าใจความคิดของผู้เขียนมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียนและทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับเก่าให้เข้าใจและเกิดเป็นความรู้

2.2 **ความสำคัญของการอ่าน**

กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542, หน้า 85) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกิจวัตรประจำวันอย่างหนึ่งของมนุษย์ส่วนใหญ่ที่ขาดไม่ได้ มนุษย์จึงมักอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร ตลอดจนหนังสืออื่นๆ อยู่เสมอ เพื่อเพิ่มทักษะและส่งเสริมประสบการณ์แก่ผู้อ่านและเพื่อพัฒนาทางด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ มีความเฉลียวฉลาดทันคน และยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจวิถีชีวิตของมนุษย์มากขึ้น

ศิริพร ลิมตระการ (2534, หน้า 5) กล่าวว่า การอ่านมีประโยชน์มากและจำเป็นต้องพัฒนาการอ่านควบคู่ไปกับทักษะทางภาษาด้านอื่น เช่น การฟัง การพูด และการเขียน เพื่อช่วยให้ผู้อ่านใช้ภาษาของตนสื่อความหมายได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ ในปัจจุบันเป็นยุคของ “ข่าวสาร” การอ่านจึงมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของทุกคน ข้อความหรือความเจริญแทบทุกด้านได้รับการเผยแพร่ในรูปของสิ่งตีพิมพ์มากมายบุคคลในวงการต่างๆ จึงควรมีความรู้ ความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาความรู้อันจะนำไปสู่การพัฒนาการเทคโนโลยีตลอดจนพัฒนาประเทศชาติในที่สุด

บันลือ พฤกษะวัน (2538, หน้า 10) กล่าวว่าการอ่านเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะทางภาษาแล้วการอ่านยังมีความสำคัญและจำเป็นอีกมากมาย ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้
2. เด็กที่อ่านเป็นย่อมได้รับการยอมรับสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมได้อย่างมั่นใจ

3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต

5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีในการรับรู้ข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมือง

6. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์ ตัดสินใจในการเลือกตัวแทนในด้านการเมือง การปกครอง

7. การอ่านนับเป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ได้รับความเพลิดเพลิน และพัฒนาด้านจิตใจ

8. การอ่านช่วยให้ผู้เรียนทราบและสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม สามารถพัฒนาตนเองและอาชีพของตนเองได้

สรุปว่า ความสำคัญของการอ่านมีประโยชน์มากมายไม่ว่าจะเป็นต่อตนเอง ต่อสังคม ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆ และต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความรอบรู้ มีโลกทัศน์กว้าง ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านของแต่ละบุคคลมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันทั้งนี้เนื่องมาจาก วัย อาชีพ ความสนใจ เพศ มีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

ศิริพร จันทร์สว่าง (2543, หน้า 10) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการอ่านมี 2 ประเภท คือ การอ่านเพื่อศึกษาความรู้ อันเป็นพื้นฐานในการนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต และการอ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนานและความเพลิดเพลิน

วรรณี โสมประยูร (2539, หน้า 127-128) การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การอ่านแต่ละครั้งมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน แต่ละครั้งไว้จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพสูง จากประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้ทดลองปฏิบัติและทดลองสอนมาแล้ว จุดมุ่งหมายที่เคยตั้งไว้มีดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี

3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัว

4. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร

5. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนมีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่องและเหมือนกับการพูด เช่น อ่านบทละครต่างๆ

สมพร มันตะสูตร (2534, หน้า 57) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 4 ประเภท คือ

1. การอ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อให้ได้ความรู้นั้น อาจจะแบ่งวัตถุประสงค์ย่อยออกเป็น 5 ประเด็น คือ

1.1 เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่านเพื่อตอบปัญหาที่ยังข้องใจ

1.2 การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ต่างๆ ทั้งโดยละเอียดและโดยย่อย

1.3 การอ่านเพื่อรับรู้ข่าวสารข้อเท็จจริง

1.4 การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ

1.5 การอ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลเอามาทำรายงานทำวิจัย เผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ ผู้สนใจทั่วไปอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านหนังสือเพื่อพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์หลังงานประจำ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละครทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรมหรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นสำคัญ

3. การอ่านเพื่อความคิดแปลกใหม่ในกระบวนการอ่านที่สำคัญนั้นความรู้ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง ความคิดยิ่งสำคัญ โดยเฉพาะความคิดแปลกใหม่ ซึ่งจะชวนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่านด้วย เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัยและการเสนอความคิดใหม่ในหนังสือต่างๆ ซึ่งอาจได้จากหนังสือสารคดี และบันเทิงคดี

4. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ ความคิดและทัศนคติได้ดียิ่ง ผู้รักการอ่านจึงเป็นคนทันสมัย น่าคบ สามารถที่จะเข้าร่วมสนทนาได้กับทุกคนทุกชนชั้น เพราะรับรู้ข่าวสารที่จะแลกเปลี่ยนกันได้ และการอ่านมากรู้มากย่อมทำให้บุคคลเป็นที่ยอมรับในสังคม เนื้อหาข่าวสารบางประการในหนังสือจะทำให้ผู้อ่านนำมาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี

แฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979, p.121) แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

สรุปว่า จุดมุ่งหมายของการอ่าน เป็นการตั้งเป้าหมายก่อนการอ่านแต่ละครั้ง เพื่อทำให้ผู้อ่านได้รับผลตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ความต้องการและความสามารถของผู้อ่าน ที่จะทำให้การอ่านนั้นเกิดประสิทธิภาพและยังทำให้เกิดประสิทธิผลในการนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ

2.4 ประเภทและองค์ประกอบของการอ่าน

ประเภทของการอ่าน

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519, หน้า 140-105) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้การอ่านมีหลายชนิด ซึ่งมีความแตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. การอ่านเพื่อสำรวจ (Survey) ในสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่ เช่น การอ่านหัวเรื่อง สารบัญ เป็นต้น

2. การอ่านเพื่อจับใจความ (Skimming) ซึ่งเป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ว่าเป็นเรื่องอะไร ประเภทใด มีลักษณะอย่างไร

3. การอ่านเพื่อให้ได้รายละเอียด (Scanning) เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เรื่องราวและรายละเอียดในบางอย่าง และมีความเข้าในสิ่งที่อ่าน

4. การอ่านเพื่อความเข้าใจและการศึกษา (Comprehension) เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เนื้อหาของเรื่องและมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ สามารถตอบคำถามและเล่าเรื่องราวของสิ่งที่อ่านได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, หน้า 88-89) ได้แบ่งประเภทของการอ่าน ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่าน คือ รู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนให้รู้จักการทำนายความข้างหน้า และเลือกจับใจความ เป็นต้น

2. การอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) เช่น วันที่ ตัวเลข สถานที่ ผู้สอนต้องฝึกฝนผู้เรียนให้รู้จักหัดอ่านทั้ง 2 วิธีโดยเลือกบทเรียนที่ช่วยในการฝึก เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ ข่าวกีฬาและโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ผู้เรียนจะรู้จักจับใจความสำคัญโดยละเว้นการอ่านโดยการแปลคำต่อคำ

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Thorough Reading หรือ Receptive Reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ได้หมายถึงจะต้อง เข้าใจคำทุกคำ เนื่องจากข้อเขียนแต่ละข้อเขียนย่อมมีรายละเอียดปลีกย่อยที่อยู่ในระดับที่สำคัญไม่เท่ากัน

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) ทักษะการอ่านแบบนี้เป็นทักษะที่ยากที่สุดและควรใช้ในระดับที่สูงขึ้นเพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาสนับสนุนหรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้น ๆ การอ่านระดับนี้ ผู้เรียนจะต้องมี

โอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็นหลังการอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้อ่านมีปฏิกิริยาต่อข้อเขียน (Active Reader) มิใช่การอ่านแบบไม่มีปฏิกิริยาต่อข้อเขียน (Passive Reader)

กรมวิชาการ (2539, หน้า 11-12) ได้แบ่งการอ่านออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. การอ่านแบบกวาด เป็นการมองหาประเด็นสำคัญอย่างรวดเร็ว

2. การอ่านอย่างคร่าว ๆ คือ การอ่านอย่างเร็ว เพื่อดูหรือหาเนื้อหาสาระที่น่าสนใจ

3. การอ่านแบบสบาย ๆ เป็นการอ่านที่ไม่ต้องอ่านอย่างพินิจพิจารณา เช่น อ่านการ์ตูนวารสารเพื่อความบันเทิง

4. การอ่านเพื่อการศึกษา การอ่านแบบนี้ต้องอ่านอย่างตั้งใจ จับประเด็นใจความที่อ่านให้ได้ สามารถโยงความสัมพันธ์ในสิ่งที่เกี่ยวเนื่องกันได้ การอ่านเพื่อการศึกษาควรจดจำโน้ตย่อใจความ หรือหัวข้อสำคัญที่ได้อ่านมา

5. การอ่านแบบคำต่อคำ คือต้องอ่านอย่างละเอียดแบบคำต่อคำ เช่น หนังสือสัญญา หนังสือต่างประเทศ สูตรคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

สมุทร เซ็นเชาว์นิช (2540, หน้า 3) ได้แบ่งประเภทการอ่านเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work-study Type Reading) เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายและต้องการครอบคลุมด้านเนื้อหาให้ได้มากที่สุด รวมถึงความหมายตรงและความหมายแฝงของคำศัพท์ที่อ่านด้วย

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Recreatory Reading) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การอ่าน นวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นการอ่านที่ไม่ต้องการความเข้าใจลึกซึ้งมากนัก

สรุปว่า การอ่านนั้นก็ขึ้นกับจุดประสงค์ในการอ่านว่า ต้องการความเข้าใจรายละเอียดมากน้อยเพียงใด โดยการเริ่มจากการอ่านอย่างรวดเร็ว อ่านเฉพาะเจาะจง อ่านเพื่อหารายละเอียด หรืออ่านเพื่อทำการวิเคราะห์

องค์ประกอบของการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่าน ดังนี้

ฟลัด และ แลปป์ (Flood and Lapp, 1990, p.490) ชี้แจงว่านักการศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านมีผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรสำคัญ 4 กลุ่ม คือ

1. ตัวแปรในด้านผู้อ่าน ได้แก่ อายุ ความสามารถ ความรู้สึก และแรงจูงใจ

2. ตัวแปรในด้านบทอ่าน ได้แก่ อรรถลักษณะ ชนิดของบทอ่าน ส่วนสำคัญของบทอ่าน การพิจารณาบทอ่าน

3. ตัวแปรทางด้านบริบททางการศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อม งานกลุ่มสังคม จุดประสงค์

4. ตัวแปรด้านตัวครู ได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์ เจตคติ และแนวการสอน

เลนนอน (Lennon, 1972, p.26) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการอ่านที่จะทำการวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับคำโดยทั่วๆ ไป เป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความสามารถระดับสูงของทักษะการอ่านทุกชนิด

2. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน รวมทั้งทักษะอื่น ๆ เช่น การรู้ตำแหน่งของข้อความ การเข้าใจความหมายตามตัวอักษรและความสามารถในการติดตามเรื่องที่อ่านตามลำดับ

3. ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ รวมถึงความสามารถในการให้ข้อคิดเห็นเดาเหตุการณ์เกี่ยวกับผลที่ตามมา ลำดับเรื่อง ลำดับความคิด และสรุปความจากที่อ่านได้

4. ความซาบซึ้งคือ ความสามารถในการทราบถึงความตั้งใจหรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

สมุทร เซ็นเซาว์นิช (2538, หน้า 94) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านสรุปได้ดังนี้ คือ

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง และเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

แชปแมน (Chapman, 1987 อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ 2536, หน้า 24) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านมี 3 ประการ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกัน ผู้ที่มีประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจะเข้าใจได้เร็วและดีกว่า ในการอ่านครูจึงควรหาวิธีการให้นักเรียนสามารถนำเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านดียิ่งขึ้น

2. อภิปรัชญา (Metacognition) คือความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งมีหลากหลายวิธี เช่นการเดาความจากบริบทความเข้าใจตนเองในกระบวนการอ่าน ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ของแต่ละคนจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อความสามารถในการอ่าน ครูจึงต้องหากลวิธีให้นักเรียนใช้อภิปรัชญาของตนในการอ่านจึงช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จโครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) โครงสร้างของเนื้อความเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้เราเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้เป็นอย่างดี โครงสร้างของเนื้อความแต่ละประเภทจะมีลักษณะเฉพาะตัวหากเราสามารถวิเคราะห์และเข้าใจโครงสร้างของเนื้อความจะทำให้เราอ่านเรื่องได้ง่ายขึ้น โครงสร้างของเนื้อความจะช่วยให้การอ่านมีจุดประสงค์

สรุปว่า องค์ประกอบของการอ่านนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านมาก ส่วนที่สำคัญ คือประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้อ่าน การอ่านจะประสบความสำเร็จโดยพิจารณาเลือกสื่อที่เหมาะสมในระดับความยากง่าย การเน้นด้านเนื้อหาทางวิถีชีวิต เรื่องใกล้ตัวประสบการณ์ที่คุ้นเคย นอกจากนั้นการอ่านการอ่านประกอบด้วยพื้นฐานความเข้าใจความหมายของภาษาซึ่งสามารถแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความเข้าใจในการอ่าน เช่น สามารถบอกความสำคัญของเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปความคิดเห็น และการถ่ายโอนความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

2.5 การทดสอบทักษะการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2541, หน้า 134) กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบทักษะการอ่านที่ประกอบด้วยแบบเลือกตอบ (multiple choice, true/false) การตอบคำถามแบบสั้น (short answer) การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการเติมคำหรือข้อมูลในแผนภูมิแผนผังตาราง รวมถึงการจดบันทึกข้อความ (Note–Taking) และการเติมคำที่เว้นว่างโดยใช้ข้อมูลจากบทอ่าน (Cloze) สำหรับการประเมินผลการอ่านจะเป็นการประเมินจากคำตอบที่ได้ซึ่งมีความเป็นปรนัยมากกว่า นอกจากนี้ครูอาจประเมินคำตอบที่มีลักษณะเป็นอัตนัยด้วยหากกิจกรรมในห้องเรียนบางขั้นตอนเน้นที่คำตอบในลักษณะดังกล่าว เช่น การให้ผู้เรียนเดาเนื้อหาล่วงหน้า จาก

หัวข้อหรือรูปภาพประกอบ การให้ผู้เรียนเดาเนื้อหาตอนต่อไปหลังจากอ่านบทอ่านตอนแรกแล้ว การให้ผู้เรียนสร้างเรื่องต่อจากบทอ่านโดยใช้จินตนาการของตนเอง หรือการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่าน อย่างไรก็ตามการประเมินคำตอบในลักษณะอัตนัยเช่นนี้ ครูต้องใช้วิธีวิจารญาณของตนเองเพื่อประเมินว่าคำตอบของผู้เรียนสมเหตุสมผล และเหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่

ฮีตัน (Heaton, 1975, pp.79-113) เสนอรูปแบบการทดสอบทักษะการอ่านเป็น 2 แนวทางกว้าง ๆ ได้แก่ การทดสอบคำศัพท์ แบบให้ตัวเลือก จับคู่ เติมคำ และการทดสอบการอ่าน เพื่อความเข้าใจ โดยให้ตัวเลือก ตอบถูก/ผิด เติมคำ และตั้งคำถามปลายเปิด ทั้งนี้ทักษะอ่านมักทดสอบร่วมกับทักษะเขียนมากที่สุดเพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษา โดยให้ผู้เรียนได้ทำภาระงานที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ซึ่งผู้เรียนต้องเข้าใจข้อความที่อ่านก่อนจึงจะลงมือเขียนได้ เช่น อ่านแล้วตอบจดหมาย อ่านแล้วเขียนสรุป เขียนรายงาน สร้างงานเขียนขึ้นใหม่โดยใช้ความรู้ จากบทอ่าน

3. เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

ในการสร้างแบบฝึกหรือออกแบบการสอน เป็นการสร้างเพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของผู้วิจัย โดยการใช้แบบฝึกให้นักเรียนฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนเกิดความชำนาญ ดังนั้นแบบฝึกเป็นสื่อประเภทหนึ่ง ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ตามกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับและสามารถวัดผลได้ด้วย (Seels and Glasgow, 1990, p.3)

3.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึก ไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2539,หน้า 483) กล่าวว่าแบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

พจนานุกรมอเมริกันเฮอริเทจ (The American Heritage Dictionary, 1992, p. 641) ได้ให้ความหมายของคำว่าแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือทางการเรียนชิ้นหนึ่งสำหรับนักเรียน โดยในแบบฝึกจะประกอบด้วยข้อคำถามหรือกิจกรรม และมีช่องว่างให้นักเรียนเขียนคำตอบหรือฝึกทำบทเรียนในชั้นเรียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537, หน้า 490) ให้ความหมายของแบบฝึกปฏิบัติว่า หมายถึง คู่มือนักเรียน ที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจากชุดการสอน เป็นส่วนที่นักเรียนบันทึกสาระสำคัญและทำแบบฝึกหัดด้วย มีลักษณะคล้ายกับ “ แบบฝึกหัด” แต่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำมากกว่าแบบฝึกหัดอาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วยเรียกว่า “Worksheet” หรือ “กระดาษคำตอบ” ซึ่งผู้เรียนต้องถือติดตัวตลอดเวลาประกอบกิจกรรมต่าง ๆ หรืออาจรวมเป็นเล่ม

เรียกว่า Workbookโดยเย็บรวมเรียงตามลำดับตั้งแต่หน่วยที่ 1 ขึ้นไป แบบฝึกปฏิบัติเป็นสมบัติส่วนตัวของผู้เรียนแต่ต้องเก็บไว้ที่ชุดการสอนเป็นตัวอย่าง 1 ชุดเสมอ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537, หน้า 147) ให้ความหมายว่า แบบฝึก หรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่ง สำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

ริชชี (Ritchey, 1986, p.9) กล่าวถึงความหมายของการสร้างแบบฝึกว่าเป็นวิทยาศาสตร์ในการสร้างสรรค์รายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ที่ชี้เฉพาะเพื่อการพัฒนาการประเมินผลตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับการเรียนรู้ในหน่วยของเนื้อหาวิชาทั้งหน่วยย่อยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ง่ายขึ้น

กันเทอร์และคณะ (Gunter et al, 1990, p.80) กล่าวว่า แบบฝึกมักใช้ในการให้นักเรียนฝึกเรียนด้วยตนเอง และแบบฝึกควรจะมีการให้คำแนะนำในการทำแก่นักเรียน โดยการที่ครูแสดงตัวอย่างแก่นักเรียนก่อน เช่น ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันตอบคำถามข้อแรก และครูช่วยให้คำแนะนำจากนั้นจึงให้นักเรียนทำด้วยตนเองและหลังจากนักเรียนทำแบบฝึกเสร็จ ครูและนักเรียนควรอภิปรายตรวจสอบและซักถามข้อสงสัยในข้อคำถามและคำตอบของแบบฝึกร่วมกัน

อารีย์ บัวคุ้มภัย (2540, หน้า 18) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า เป็นการสร้างแบบฝึกในรูปแบบที่หลากหลาย โดยมีจุดประสงค์เพื่อเสริมทักษะต่าง ๆ ให้เกิดแก่ผู้เรียนในขณะเรียนหรือหลังจากเรียนจบแล้ว

กันต์ดนัย วรจิตติพล (2542, หน้า 34) กล่าวว่า แบบฝึกคือเครื่องมือทางการเรียนอย่างหนึ่งที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการกระทำด้วยตนเองเพื่อจะได้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้ในภาคทฤษฎีหรือด้านเนื้อหาแล้ว

อารีย์ วาศน์อำนวย (2545, หน้า 48) กล่าวว่า แบบฝึกคืออุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่ง อันประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจที่จะนำมาใช้ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติเพิ่มขึ้นเพื่อจะได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เกิดความคล่องแคล่ว ความชำนาญ จนเกิดความแม่นยำซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติด้วยการทบทวนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้วอย่างมีทิศทาง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์(2545, หน้า 130-131) กล่าวว่าแบบฝึก แบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

ดรุณี เรือนใจมั่น (2546, หน้า 48) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อที่ตอบสนองความสนใจของผู้เรียน สร้างขึ้นตามระดับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียน เป็นสื่อช่วยในการแบ่งเบาภาระของครูซึ่งทำให้ครูมองเห็นข้อบกพร่องและปัญหาจุดอ่อนของนักเรียนเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนและช่วยเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า แบบฝึกคือ แบบทดสอบในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการทดสอบประกอบไปด้วยคำถามหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และเพิ่มทักษะความรู้เฉพาะทางนั้นๆ แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนเป็นกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญเพิ่มขึ้น ดังนั้นแบบฝึกควรประกอบไปด้วย เนื้อหา และกิจกรรมที่น่าสนใจ

3.2 หลักการละขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

ในการสร้างชุดฝึกต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งในด้านเนื้อหา หลักจิตวิทยาการเรียนการสอน กิจกรรมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเสริมบทเรียน

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2527, หน้า 42-43) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้ดังนี้

1. ต้องสอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก ลำดับขั้นการเรียนรู้ต้องเป็นไปตามความยากง่ายของเนื้อหาที่นำมาสร้างชุดฝึกนั้น ๆ
2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่าจะมุ่งฝึกด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ต้องตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคน ถ้าสามารถแบ่งหรือจัดกลุ่มเด็กได้ตามความสามารถและสร้างชุดฝึกเพื่อเสริมให้เด็กแต่ละคนได้ยิ่งดีมาก
4. ในแต่ละชุดฝึก ต้องมีคำสั่งหรือคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจทำตามคำสั่งได้
5. แบบฝึกหัดต้องมีความถูกต้อง ครูต้องตรวจพิจารณาให้ถี่ถ้วนอย่าให้ผิดพลาด
6. แบบฝึกหัดแต่ละครั้งต้องเหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก
7. แบบฝึกหัดต้องมีหลายแบบ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวางและส่งเสริมความคิด

อารีย์ บัวคุ้มภัย (2540, หน้า 21-22) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกควรมีหลักในการสร้างดังนี้

1. ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละวัย
2. ต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะฝึกทักษะด้านใดเพื่อจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์

3. ต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียนและเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

4. ต้องมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่ายและควรมีตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น

5. ต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

6. ต้องมีความถูกต้องด้านเนื้อหา ซึ่งทำให้โดยการตรวจสอบหรือทดลองใช้ก่อนที่จะนำไปใช้จริง

7. ต้องมีรูปภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน

8. ต้องให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกทักษะของตนเพื่อเป็นการจูงใจในเกิดการเรียนรู้ในโอกาสต่อไป

บิลโลว์ (Billow, 1962, p.34) ให้ความเห็นว่า การสร้างชุดฝึกนั้น ครูต้องสร้างเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อใช้ฝึกเด็กโดยเฉพาะไม่ควรปะปนกัน ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้เรียนกระตือรือร้นและสนใจที่จะทำ ครูควรใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัย วัฒนธรรมประเพณี และภูมิหลังทางภาษาของเด็ก

บ็อค (Bock, 1993, p.3) ได้ให้ข้อพิจารณาในการสร้างแบบฝึกดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึก

2. ให้รายละเอียดต่าง ๆ เช่น คำแนะนำในการทำแบบฝึก หรือขั้นตอนในการทำอย่างละเอียด

3. สร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนมากที่สุด เช่น แบบฝึกอาจใช้รูปแบบต่าง ๆ โดยเริ่มจากการให้นักเรียนตอบคำถามในลักษณะถูกผิดจนถึงการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น

4. แบบฝึกควรสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน เช่น การให้นักเรียนเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นลงในตารางหรือแผนภูมิที่กำหนดให้

นอกจากนี้ในการสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกสำหรับวิชาต่าง ๆ ย่อมไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับระดับชั้นและ เนื้อหา อย่างไรก็ตามการสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึก มีวิธีการพอสรุปได้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537, หน้า 490) กล่าวว่าการสร้างแบบฝึกควรมีหลักในการสร้างดังนี้

1. ควรมีคำชี้แจงการใช้ที่มีการกำหนดทิศทางไว้เด่นชัด เช่น เมื่อให้ผู้เรียนอ่านข้อความใดข้อความหนึ่งแล้ว ก็จะเขียนว่า “ โปรดอ่านเรื่อง … หน้า …” หรือ “โปรดพลิกไปหน้า…เรื่อง…”

2. ควรมีตารางการปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนวางแผนได้เอง ซึ่งเรียกว่า “ใบแนะทาง” หรือ “ Guidesheet”

3. ไม่ว่าจะเป็นแบบแผ่นหรือเป็นเล่มควรมี “แผนการสอน”โดยสังเขปไว้ด้วย โดยเฉพาะมโนคติ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียน สื่อการสอนและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบทิศทางเป้าหมายและบทบาทของตนเอง

4. ในกรณีที่มีกิจกรรมให้นักเรียนตอบ เติมคำเขียนภาพ ฯลฯ ก็ต้องเตรียมเนื้อที่ไว้ในแบบฝึกให้ตรงกัน โดยใช้หมายเลข และรหัสไว้เด่นชัดพอที่ผู้เรียนจะตอบได้ตรงตามที่ครูกำหนดไว้ และควรมี “บัตรเฉลย” ไว้ให้แต่ไม่เด่นชัดเจนจนเกินไปเพื่อป้องกันการดูเฉลยก่อนทำกิจกรรม การมีเฉลยไว้จะช่วยให้แบ่งเบาภาระของครูเพราะนักเรียนช่วยกันตรวจเอง และส่งเสริมการเรียนรายบุคคลได้ด้วย “บัตรเฉลย” อาจอยู่ในแบบฝึกปฏิบัติหรือแยกต่างหาก

5. ควรออกแบบให้สะดุดตา น่าอ่าน ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง และมีการ์ตูน ประกอบเนื้อหาให้น่าสนใจ

6. เนื้อหาในชุดฝึกปฏิบัติ ในส่วนที่เกี่ยวกับหัวเรื่องต่าง ๆควรให้ตรงกับเนื้อหาหรือประสบการณ์อื่นใดที่ครูกำหนดแบบฝึกปฏิบัติไม่มีรูปแบบที่ตายตัวขึ้นอยู่กับจินตนาการของผู้เขียน หากเป็น “ กระดาษคำตอบ” ก็ไม่มีอะไรสลับซับซ้อนและอาจไม่ต้องมีแผนการสอนไว้ ถ้าผู้เรียนยังอยู่ระดับต่ำเกินไป เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537, หน้า 145-146) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุก ๆ ระดับชั้น

2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหา ออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด

3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดจะประกอบด้วยอะไรบ้าง

4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในตอนที่ 2

5. สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม

6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางในการตอบแต่ละเรื่องการสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อได้นำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว

7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดลองหรือผลการเรียนโดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ

9. ปรับปรุงแก้ไข

10. รวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

กาญจนา คุณารักษ์ (2539, หน้า 11) กล่าวถึงขั้นตอนการออกแบบการสอนหรือการสร้างแบบฝึกว่ามีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ (analysis) ซึ่งเป็นกระบวนการระบุว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องเรียน

2. การออกแบบ (design) ซึ่งเป็นกระบวนการของการระบุว่าจะเรียนอย่างไร

3. การพัฒนา (development) เป็นกระบวนการของการจัดการและผลิตวัสดุอุปกรณ์

4. การนำไปใช้ (implementation) เป็นกระบวนการของการกำหนดโครงการในบริบทของโลกแห่งความเป็นจริง

5. การประเมินผล (evaluation) เป็นกระบวนการตัดสินใจต่อความเพียงพอของการสอน

รัตนา ดีศาลา (2544, หน้า9) การสร้างแบบฝึกที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษานั้นมีหลายรูปแบบต้องมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ผู้สร้างควรคำนึงถึงความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ที่วางไว้ มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ ควรจัดทำให้จบเป็นเรื่องๆ รวมทั้งมีผลการประเมินโดยแจ้งผลความก้าวหน้าในการฝึกให้นักเรียนทราบทันทีทุกครั้ง นอกจากนี้นักเรียนจะได้รับประโยชน์หรือคุณค่าจากการฝึกหรือไม่เช่นนั้นก็ขึ้นอยู่กับการเอาใจใส่ และรวมทั้งการดูแลจากครูผู้ฝึกเป็นสำคัญ จะเห็นได้ว่าหลักในการสร้างแบบฝึกมีสิ่งที่ต้องคำนึงถึงมากมาย พอสรุปได้ดังนี้

1. ก่อนที่จะสร้างแบบฝึกต้องกำหนดโครงสร้างไว้คร่าวๆ

2. ศึกษาปัญหาข้อบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน

3. ศึกษาหลักจิตวิทยาเพื่อนำมาสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัย

4. ศึกษาเนื้อหาวิชา

5. ตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหา

6. นำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ

7. แบบฝึกควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม ทำแบบฝึกหัด เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวาง

8. มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

9. มีภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน

10. มีการทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง และมีการประเมินผลก่อนและหลังเรียน

สุเทพ อ่วมเจริญ (2547, หน้า 47) ได้ให้แนวคิดในการออกแบบการเรียนการสอนว่าเป็นการพัฒนาผู้เรียนต้องทำให้เกิดฉันทะ ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้และรู้จักคิด ดังนั้นผู้เรียนต้องฝึกกระบวนการคิดให้รู้จักคิดจะเกิดปัญญา ผู้เรียนก็จะพัฒนาตนเองด้วยปัญญาของตน

สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงองค์ประกอบหลายๆ อย่างและหลักจิตวิทยาต้องสอดคล้องกับกลุ่มบุคคลที่เข้าทดสอบแบบฝึกหัดและส่งเสริมความคิดในการเรียนรู้อย่างมีระบบแบบแผน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของสื่อการสอนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3.3 ลักษณะและองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะ

ริเวอร์ กับ บาร์เนตต์และคณะ (River, 1968, Barnett et al. 196) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีข้อแนะนำการใช้ เปิดโอกาสให้เลือกทำได้หลายวิธี

2. มีกิจกรรมแปลกใหม่ เร้าความสนใจท้าทายความคิด

3. มีการฝึกโดยใช้ระยะเวลาพอสมควรสำหรับแต่ละเรื่องก่อนที่จะฝึกเรื่องต่อไป

4. แต่ละชุดฝึกควรใช้หัวข้อเรื่องเพียงหนึ่งประเด็น

5. มีการฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนมาแล้ว

6. สิ่งที่นำมาฝึกควรเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน และสามารถนำไปใช้ได้

ประชุมพร สุวรรณตรา (2528, หน้า 9) กล่าวว่า ลักษณะแบบฝึกที่ดีควรมีคำสั่งและคำอธิบายที่ชัดเจน มีตัวอย่างให้ความคิดหลายแนว มีภาพประกอบ เส้นบรรทัดที่เว้นไว้เติมคำหรือข้อความ ควรมีขนาดพอเหมาะและมีการวางกิจกรรมเป็นระเบียบสวยงาม

ประไพ ปลายเนตร (2543, หน้า 30) กล่าวว่า ลักษณะแบบฝึกที่ดีต้องเป็นแบบฝึกสั้นๆ มีหลายรูปแบบ ฝึกเพียงเรื่องเดียว ในแบบฝึกนั้นๆ มีคำอธิบายชัดเจน ใช้ภาษาง่าย ใช้เวลาไม่นานเกินไป และสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง

ริเวอร์ (River, 1968, pp.97-100) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้ คือ

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอในเรื่องหนึ่งๆ ก่อนที่จะฝึกเรื่องอื่นๆ
2. แต่ละแบบฝึกควรฝึกประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้นๆ
5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จักกันดี

การฝึกหัด (Practice) คือการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมซ้ำ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะจึงต้องมีการฝึกฝนอยู่บ่อยๆ เพื่อช่วยให้มีทักษะทางการพูดเพิ่มขึ้น ดังนั้นอุปกรณ์ที่จะช่วยในการฝึกทักษะให้ได้ผลนั้นได้แก่แบบฝึกหัด เพราะนอกจากจะช่วยเร้าให้ผู้ฝึกเกิดความสนใจแล้ว สามารถที่จะพัฒนาทักษะด้านต่างๆ

กันเทอร์ (Gunter, 1990, p.80) กล่าวว่า แบบฝึกมักใช้ในการฝึกเรียนด้วยตนเองและแบบฝึกควรจะมีการให้คำแนะนำในการฝึกทำวิธีง่าย ๆในการสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนโดยการให้ครูแสดงตัวอย่างให้กับนักเรียนก่อน เช่น ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันตอบคำถามข้อแรกและครูเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำ จากนั้นให้นักเรียนทำด้วยตัวเองและหวังจากนักเรียนทำแบบฝึกเสร็จ ครูและนักเรียนควรจะอภิปรายตรวจสอบและซักถามข้อสงสัยในข้อคำถามและคำตอบในแบบฝึกด้วยกัน

รัตนา ดีศาลา (2544, หน้า 11) กล่าวว่า ลักษณะแบบฝึกที่ดีจะต้องเป็นแบบฝึกสั้นๆ ฝึกหลายๆ ครั้ง มีหลายรูปแบบ มีความสำคัญในการฝึกให้เกิดความชำนาญควรฝึกเพียงเรื่องเดียวในการฝึกนั้นๆ มีคำอธิบายที่ชัดเจน ใช้ภาษาง่าย ใช้เวลาฝึกไม่นานเกินไป และสามารถเขียนได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดี จึงจะนับได้ว่าเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประโยชน์คุ้มค่าทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียน เพื่อใช้แก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาได้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544, หน้า 11) กล่าวถึงส่วนประกอบของแบบฝึกหรือแบบฝึกหัด ไว้ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึกว่าใช้เพื่ออะไร และมีวิธีการใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกท้ายบทเรียน ใช้เป็นการบ้านหรือใช้สอนซ่อมเสริม ควรประกอบด้วย

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุในแบบฝึกมีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และส่วนประกอบอื่นๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบหรือแบบบันทึกผลการประเมิน

1.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก

1.4 ขั้นตอนในการใช้บอกเป็นข้อๆ ตามลำดับการใช้ และอาจเขียนในรูปของแนวการสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

1.5 เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึกเป็นสื่อที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร ควรมีส่วนประกอบดังนี้

2.1 ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย

2.2 จุดประสงค์

2.3 คำสั่ง

2.4 ตัวอย่าง

2.5 ชุดฝึก

2.6 ภาพประกอบ

2.7 ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน

2.8 แบบประเมินบันทึกหลังการใช้

สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีควรมีคำสั่งและคำอธิบายชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาและต้องเป็นแบบฝึกมีเนื้อหาความกระชับ มีการนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถที่จะพัฒนาทักษะทางด้านต่างๆ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 ประโยชน์ของแบบฝึก

กรีน และวอลเตอร์ (Green and Walter, 1971, p.496) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยมีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
5. ช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนขึ้น

8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่นอกเหนือจากที่เรียนในหนังสือเรียน

9. ช่วยประหยัดแรงงานและเวลาของครู

10. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

กาญจนา คุณานุรักษ์ (2539, หน้า 8-10) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยลดเวลาการสอนของครูและเพิ่มประสิทธิภารการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

2. เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้เรียนเพราะเป็นการเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งถ้าครูเพิกเฉยต่อแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละบุคคลจะทำให้เกิดประสิทธิภาพการสอนไม่เกิดผลเท่าที่ควร แบบฝึกจึงเหมาะสมกับเอกัตภาพของผู้เรียนแต่ละคน

3. ประโยชน์ต่อการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน การประเมินแบบอิงเกณฑ์โดยประเมินผู้เรียนแต่ละคนเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ หรือเปรียบเทียบกับจุดประสงค์

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, หน้า 131) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน

3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อช่วยในการพัฒนานักเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของตนเอง

4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้

5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง

6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเอง โดยไม่ได้คำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่นๆ

8. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาคงทน โดยฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหาฝึกซ้ำๆ ในเรื่องที่เรียน

ราวน์ทรี (Rowntree ,1992, p.234) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกจากเอกสารจริง ไว้ดังนี้

1. เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย มิฉะนั้นผู้เรียนบางคนอาจจะไม่สามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการเรียนได้

2. มีความยืดหยุ่น กล่าวคือ ถ้ามีเนื้อหาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาก่อน ผู้เรียนก็สามารถข้ามเนื้อหาในส่วนนี้ไปได้

3. บทเรียนประกอบไปด้วนสื่อหลายรูปแบบ ซึ่งให้ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนและผู้เรียนสามารถประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองได้

4. เอกสารจริงเอื้อให้ผู้เรียนเรียนไปทีละก้าวตามความสามารถของผู้เรียน

5. เป็นสื่อที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

ดรุณี เรือนใจมั่น (2546, หน้า 48) ได้สรุปความหมายประโยชน์ของแบบฝึก ว่าเป็นสื่อที่แบ่งเบาภาระของครูและเป็นเครื่องมือที่วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทำให้ครูรู้ปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียน

กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย (2546, หน้า 62) กล่าวว่า แบบฝึกมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการเรียนของผู้เรียนและทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดีเพราะผู้เรียนได้รับการฝึกและทบทวนด้วยตนเองตลอดเวลา

สุชาดา จันทร์เอม (2543, หน้า 9) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่า การใช้แบบฝึกทำให้นักเรียนได้ลงมือทำเอง เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างจริงจัง เพราะนักเรียนได้ประสบการณ์จริง

อารีย์ วาศน์อำนวย (2545, หน้า 45) กล่าวว่าแบบฝึกมีประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อฝึกทบทวนสิ่งที่นักเรียนเรียนไปแล้วเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่คงทนคล่องแคล่ว แม่นยำที่จะนำไปใช้ได้โดยอัตโนมัติในทักษะที่ต้องการฝึกมากยิ่งขึ้น ทำให้ครูสามารถตรวจสอบได้ว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมามากน้อยเพียงไรเพื่อจัดหาแบบฝึกที่มีความยากง่ายเหมาะสมตามสภาพความแตกต่างของผู้เรียน เป็นการช่วยให้ครูประหยัดเวลาในการเตรียมแบบฝึกหัด โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและตรวจสอบความก้าวหน้าของตนเองได้ทันที

จากกล่าวมาสรุปได้ว่า แบบฝึกหัดช่วยเสริมทักษะทางภาษาทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น และเป็นการเพิ่มความรู้ความสามารถในการปรับใช้ในชีวิตประจำวัน แบบฝึกหัดยังสามารถแบ่งเบา ประหยัดเวลาของผู้สอน และทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายยิ่งขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาบทเรียนได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะเรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมได้ด้วยตนเอง

3.5 ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

กรมวิชาการ (2542, หน้า 29-30) ได้กล่าวถึงหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะไว้ ดังนี้

1. การฝึกหัดการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมซ้ำๆ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจที่แม่นยำ

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึกควรคำนึงว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจต่างกัน ดังนั้น ควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือไม่ยากหรือง่ายเกินไป และควรมีหลายๆ แบบ

3. การจูงใจให้ผู้เรียนโดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปยากเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

4. การให้ผู้เรียนทราบถึงการทำงานของตน การเฉลยคำตอบให้ทราบเพื่อให้ผู้เรียนทราบผลงานของตนว่าต้องปรับปรุงแก้ไขหรือก้าวหน้าเพียงใด และในส่วนตัวผู้สอนเอง ก็จะทราบได้ว่าผู้เรียนคนใดจะได้รับความช่วยเหลืออย่างไร

กาญจนา คุณารักษ์ (2543, หน้า 175) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) โดย ธอร์นไดค์(Thorndike) ได้ตั้งกฎการเรียนรู้ที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ 3 กฎ คือ

1. กฎแห่งผล (Law of Effect) หมายถึง การกระทำใดๆ ที่สร้างผลของความพึงพอใจในสถานการณ์ที่กำหนดให้ จะมีแนวโน้มที่จะทำซ้ำอีกในสถานการณ์นั้นๆ เพราะว่าได้มีการสร้างความพึงพอใจ

2. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง เมื่อมีความพร้อมที่จะทำหากมีโอกาสได้ทำก็จะเกิดผลดี และได้รับความพึงพอใจ หากมีความพร้อมที่จะทำแต่ไม่ได้ทำ หรือหากไม่พร้อมแต่ต้องลงมือทำก็จะไม่เกิดผลดี และนำความไม่พอใจมาให้

3. กฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) หมายถึง การที่ได้มีการฝึกฝนหรือกระทำบ่อยๆ การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะแน่นเฟ้นยิ่งขึ้น แต่ถ้าไม่ได้รับการกระทำบ่อยๆ ความถูกต้องและความชำนาญจะลดลงไป

สรุปได้ว่า ในการเข้าถึงหลักของทฤษฎี ตามหลักจิตวิทยาต้องสร้างแบบฝึกและคำนึงถึงความสอดคล้องของผู้เรียนตามความรู้ความสามารถและพิจารณาตามความเหมาะสมไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป มีความหลากหลายพร้อมทั้งจูงใจผู้เรียนโดยเสริมแรงบวกในการทำแบบฝึกหัด เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

3.6 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก หมายถึง การนำแบบฝึกไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อปรับปรุงแล้วก็นำไปทดลองสอนจริง (Trial run) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2525, หน้า 490) วิธีกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ทำได้โดยการประเมินผลของผู้เรียน 2 ประเภทคือพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E1/E2 (ประสิทธิภาพของกระบวนการประสิทธิภาพ

ของผลลัพธ์) การกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักตั้งไว้ 80/80 หรือ 85/85 หรือ 90/90ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตนาควรตั้งไว้ต่ำกว่านี้เช่น 75/75 ซึ่งการทดลองหาประสิทธิภาพดำเนินการทดลองโดยเป็นขั้นตอน ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2525, หน้า 131-132) โดยเสนอวิธีการไว้ดังนี้

สูตรที่ 1 $E_1 = \dfrac{\left[\dfrac{\sum x}{N}\right]}{A} \times 100$

E_1 = ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นร้อยละ

$\sum x$ = คะแนนรวมของกิจกรรมหรืองานทุกชิ้นที่ทำได้ถูกต้อง

A = คะแนนเต็มของกิจกรรมหรืองานทุกชิ้นที่ทำได้ถูกต้อง

N = จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2 $E_1 = \dfrac{\left[\dfrac{\sum f}{N}\right]}{B} \times 100$

E_1 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็นร้อยละ

$\sum f$ = คะแนนรวมของผลสอบหลังเรียน

B = คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N = จำนวนผู้เรียน

1. แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-to-one Testing) (1:1) นำแบบฝึกไปใช้กับผู้เรียนซึ่งมีระดับความรู้แตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 3 คน แล้วนำมาคำนวณหาประสิทธิภาพ เพื่อปรับปรุงแก้ไข

2. แบบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) (1:10) นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีระดับความรู้แตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 9 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไข

3. แบบภาคสนาม (Field Testing) นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน โดยมีการคำนวณค่าสถิติการหาประสิทธิภาพดังต่อไปนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการสอนจากแบบฝึกทักษะคิด เป็นค่าเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในตัวนักเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

การคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยใช้สูตรดังกล่าว หาได้จากการนำคะแนนแบบฝึกหรือผลงานในขณะประกอบกิจกรรมการเรียนในแต่ละหน่วยและคะแนนสอบหลังเรียน คำนวณด้วยการหาค่า E1/E2 เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75

4. นำผลที่ได้จากการหาค่าประสิทธิภาพมาปรับปรุงแก้ไข

อธิพร ศรียมก (2525, หน้า 12) กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความแน่ใจว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อความแน่ใจว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นสามารถทำให้การเรียนการสอนบรรลุตาม จุดมุ่งหมายอย่างแท้จริง
3. เมื่อจะผลิตแบบฝึกหัดออกมาเป็นจำนวนมากๆ จึงต้องทำการทดลองหาประสิทธิภาพเพื่อเป็นหลักประกันว่าแบบฝึกที่ผลิตออกมานั้นใช้ได้ เพื่อไม่ให้เสียงบประมาณ เสียแรงงาน และเสียเวลาเพราะผลิตแล้วใช้การไม่ได้

4. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

4.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ขจรศักดิ์ สุนลี (2545, หน้า 9) กล่าวว่า ความเข้าใจถือเป็นความหมายสูงสุดของการอ่าน เมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านแล้ว จะทำให้สามารถแปลความ ตีความ ขยายความเก็บใจความสำคัญ รู้จักการประเมินข้อเท็จจริง และสื่อความหมายกับผู้เขียนได้ตรงประเด็น ถือได้ว่าประสบความสำเร็จในการอ่านระดับหนึ่ง ดังนั้น ผู้สอนควรจะฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านโดยเฉพาะด้านความเข้าใจ

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2540, หน้า 73) ความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension) คือ ความสามารถที่จะอนุมานสารสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้ เป็นเรื่องความสำคัญเกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์หลายๆ ด้านของแต่ละคนซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งของการอ่าน

คาร์และคนอื่น ๆ (Carr, et al, 1993, pp.1-3) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือ การตีความหมายจากเรื่องที่อ่าน และปฏิสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ที่ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการตีความ (Interpretation) และตัดสินความอย่างมีเหตุผล

เบียลี่สตอค (Bealystok, 1994, p.936) กล่าวว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นรูปแบบของการคิดที่ซับซ้อนที่สุดที่คนเราต้องเผชิญเป็นประจำ มโนทัศน์ และแหล่งทางภาษาผสมผสานกันอย่างรวดเร็ว เพื่อให้เกิดการสื่อความจากประโยคหรือส่วนของประโยค

บัญชรี ทองวิสุทธิ์(2541, หน้า 16) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านจะเชื่อมโยงความรู้เดิมในด้านต่างๆ ของผู้อ่านเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ความหมายตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสารให้ผู้อ่านได้รับรู้

กิ่งเพชร ป้องแก้ว (2545, หน้า 11-12) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยคในการอ่านบริบทต่าง ๆ เพื่อจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง ลำดับความ ตีความ ขยายความ สรุปความจากเรื่องที่อ่าน หรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้ โดยผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิม การคาดเดาเรื่องล่วงหน้า และความรู้ทางภาษาศาสตร์มาช่วยทำความเข้าใจความหมายโดยรวม

กัลยา รสสูงเนิน (2548, หน้า 9) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค อนุเฉทตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการถอดความหมายของข้อความต่าง ๆ ข้อมูลที่ใหม่ที่ได้รับจากการอ่านจะถูกนำไปเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับความ และสรุปความได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การเข้าถึงบทความที่อ่านและแปลความหมาย ตีความ ขยายความ ทำความเข้าใจในรูปแบบการคิดวิเคราะห์ และสามารถสรุปบทความที่อ่านแล้วสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจจากเรื่องราวหรือบทความที่อ่านได้อย่างสมบูรณ์

4.2 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

สุธิดา ศิริพงศ์ (2542, หน้า 17-18) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับความสำเร็จในการอ่านว่าควรมีปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ในลักษณะที่เป็นตัวเขียน และตัวพิมพ์ รวมถึงการสะกดคำ การผสมคำและการอ่านออกเสียง

2. ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา (Knowledge of the Language) ได้แก่ความรู้เรื่องรูปแบบของคำการเรียบเรียงคำโครงสร้าง และไวยากรณ์ภาษา

3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpretation) หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจจุดมุ่งหมายของบทอ่าน รู้วิธีการอ่าน เรียบเรียงเนื้อหา เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและสามารถติดตามความคิดของผู้เขียนได้อีกด้วย

4. ความรู้รอบตัวของผู้อ่าน (Knowledge of the World) หมายถึงความรู้รอบตัวตลอดจนประสบการณ์เดิมต่างๆ ของผู้อ่านที่สัมพันธ์กับบทอ่าน ยิ่งมีมากเท่าใดก็จะยิ่งประสบความสำเร็จในการอ่าน ยิ่งผู้อ่านมีประสบการณ์ หรือความรู้แตกต่างไปจากผู้เขียนมากเท่าใดก็ย่อมที่จะสร้างความลำบากใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้นเท่านั้น

5. เหตุผลในการอ่าน และวิธีการอ่าน (Reason of Reading and Reading Style) เหตุผลในการอ่านของแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปและเหตุผลหรือความต้องการในการอ่านนี้เองที่มีผลต่อการเลือกวิธีอ่าน ดังนั้น ผู้อ่านจึงต้องทราบว่า ตนเองจะอ่านอะไร อ่านทำไม และจะอ่านอย่างไร

บ็อน์ด และทินเคอร์ (Bond and Tinker, 1979, pp.325-349) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้อ่าน การพัฒนาด้านคำศัพท์ และความสามารถในการตีความบทอ่านออกมาเป็นความคิด (Concept) ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทางคำศัพท์ที่สั่งสมมาจากประสบการณ์มาเชื่อมโยงกับกลุ่มคำ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความหมาย ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่าการอ่านต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจในด้านต่อไปนี้คือ

1. การเข้าใจความหมายของคำ เป็นพื้นฐานสำคัญของความเข้าในการอ่านเพราะการที่จะทำความเข้าใจระดับประโยค และย่อหน้าได้ ผู้อ่านต้องมีความสามารถในด้านความเข้าใจความหมายระดับคำมาก่อน ธรรมชาติและความถูกต้องของความหมายนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้

1.1 บริบทที่คำนั้นปรากฏอยู่

1.2 ทักษะในการเชื่อมโยงความเข้าใจสิ่งใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

1.3 อารมณ์ ความสนใจ การยอมรับและจุดประสงค์ของผู้อ่าน

2. การเข้าใจหน่วยความคิด หมายถึง กลุ่มคำที่เป็นหน่วยความหมายผู้อ่านต้องสามารถแบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมายที่ต่อเนื่องกัน แทนที่จะอ่านทีละคำซึ่งยากต่อการแปลความและทำความเข้าใจข้อความโดยรวม ผู้อ่านต้องมีพัฒนาการเป็นการหน่วยความคิดก่อนที่จะถึงขั้นการเข้าใจความหมายในระดับประโยคได้

3. การเข้าใจประโยค คือการพัฒนาความสามารถของผู้อ่านจากการทำความเข้าใจความหมายระดับหน่วยความคิด แล้วนำความหมายของแต่ละหน่วยความคิดมาสัมพันธ์เข้าด้วยกันจนได้ความหมายเป็นประโยค

4. การเข้าใจย่อหน้า ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในย่อหน้ามาก่อน ซึ่งการเข้าใจย่อหน้านี้ หมายถึงความสามารถบ่งชี้ประโยคอันเป็นความหลักของย่อหน้า และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคใจความหลักกับประโยคอื่นในย่อหน้าที่ขยายความต่อเนื่องกันได้

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2551, หน้า 103) ได้สรุปองค์ประกอบพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านไว้ 6 ประการ คือ

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็สามารถทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรที่ควรสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่า มีนัยสำคัญความลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้ถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง ไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้สึกที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

Goodman (1971, pp.25-27) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนจึงต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จ ดังนี้

1. ความรู้ด้านตัวภาษา (Linguistic Knowledge) โดยในระยะแรกผู้อ่านจะต้องเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร และความหมายของคำ และจะสามารถอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้นเมื่อมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น

2. ประสบการณ์และความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Schema) การที่ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

3. ความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอด และความหมายของบทอ่านหรือข้อเขียน (Conceptual or semantic completeness) การที่ผู้อ่านจะสามารถอ่านข้อความได้เข้าใจได้นั้น จำเป็นที่บทอ่านจะต้องมีความสมบูรณ์ และสื่อถึงแนวคิดที่ชัดเจน เว้นเสียแต่ว่าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาก่อน

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของบทอ่าน (Text Schema) บทอ่านที่ผู้เขียนต้องการสื่อความนั้นจะมีโครงสร้างที่แตกต่างกันไปตามจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน นอกจากนี้ผู้อ่านที่อยู่นอกเหนือจากบริบททางวัฒนธรรมและความเชื่อของผู้เขียนก็อาจจะไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านได้

Chapman (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์, 2540, หน้า 24-25 อ้างอิงมาจาก Chapman,1987) กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้นั้น มี 3 ประการด้วยกัน ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) ของผู้อ่านเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีและเร็ว

2. อภิปัญญา (Metacognition) ความสามารถของผู้อ่านในการควบคุมกระบวนการคิดมาใช้ในการตีความหรือสร้างความหมาย และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านซึ่งมีหลายวิธี เช่น การเดาความหมายจากบริบท ซึ่งเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจการอ่านยิ่งขึ้น

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) โครงสร้างของเนื้อความเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่านได้เป็นอย่างดี โครงสร้างของเนื้อความแต่ละประเภทจะมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน ถ้าผู้อ่านสามารถวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อความนั้น ๆ และทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนก็จะช่วยให้เข้าใจเนื้อความของเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยประสบการณ์ความรู้เดิมความรู้เกี่ยวกับการเขียน ตัวภาษา ความสามารถในการตีความ และความรู้รอบตัวของผู้อ่านมาทำความเข้าใจกับเรื่องราวที่อ่าน เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น

4.3 ความสามารถของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ลินจง จันทรวราทิตย์ (2542, หน้า 49) กล่าวว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านของแต่ละคนไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา วุฒิภาวะ การฝึกฝนและประสบการณ์ ระดับความเข้าใจสามารถแบ่งได้ 4 ระดับ ดังนี้

1. อ่านออก เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด เป็นการอ่านสะกดตัว ผสมคำ อ่านเป็นคำ ๆ ไป ไม่สามารถสื่อความหมายโดยการฟังได้ทันที

2. อ่านได้ เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่านหรือรู้เรื่องที่อ่านหรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่องได้

3. อ่านเป็น เป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายโยงความคิด ความรู้ จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน ผู้อ่านย่อมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนและสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร

4. อ่านเป็นและนำข้อคิดสารประโยชน์จากการอ่านไปพัฒนาแนวความคิด และแนวปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความ ถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี การอ่านในระดับนี้ต้องดำเนินการอย่างเป็นกระบวนการ

แฮริส และสิเพย์ (1990, pp.583-586) กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 4 ระดับ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่มีความหมายอื่นใดแฝงอยู่

2. ระดับตีความ (Inferential Comprehension) คือความเข้าใจในเรื่องที่อ่านโดยผ่านการพิจารณาตัดสินความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง

3. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Reading) คือความเข้าใจที่ผ่านกระบวนการคิดและนำประสบการณ์เดิมมาใช้เพื่อประเมินและวินิจฉัยเรื่องที่อ่าน

4. ระดับสร้างสรรค์ (Creative Reading) คือความสามารถคิดกว้างไกล คิดหลายแง่มุม มีจินตนาการสามารถสร้างสรรค์ความคิดใหม่

Miller (1990, pp.4-7) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ ซึ่งใกล้เคียงกับแนวคิดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนี้

1. ความสามารถในระดับแปลความ (Textually explicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายซึ่งผู้เขียนได้นำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมาได้โดยสามารถระบุความคิดหลัก และความคิดรองของเรื่อง ตลอดจนเรียงลาดับ เหตุการณ์ และหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ในบทอ่านได้

2. ความสามารถในระดับตีความ (Textually implicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนมิได้นำเสนอไว้โดยตรงในบทอ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และเหตุผลของตนเข้ามาช่วยในการพิจารณาตัดสินเพื่อทำความเข้าใจกับบทอ่านนั้น ในระดับนี้ผู้อ่านจะสามารถตอบคำถามเชิงอ้างอิงได้ ตลอดจนสามารถสรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป รวมทั้งสามารถรับรู้ถึงอารมณ์ ความคิด และวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้

3. ความสามารถในการวิจารณ์ (Critical reading) เป็นระดับการวิเคราะห์ ตีความและประเมินสิ่งที่อ่าน โดยสามารถแยกแยะความแตกต่างของข้อมูลที่อ่านได้ว่าอะไรคือข้อเท็จจริง อะไรคือความเชื่อ และอะไรคือความคิดเห็นหรือทัศนคติของผู้เขียน สามารถเปรียบเนื้อหาของบทอ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่น ๆ ได้ ตลอดจนสามารถเข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปมัยที่ผู้เขียนนำเสนอได้

4. ความสามารถในระดับความคิดสร้างสรรค์ (Scripturally implicit comprehension) เป็นความเข้าใจในระดับสูงโดยผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านนอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านเพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาและนำไปประยุกต์ใช้จากแนวคิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่าความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับด้วยกัน และจะเห็นได้ว่าการแบ่งระดับความเข้าใจนั้นมีตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน คือ ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร แล้วค่อยต่อยอดไปยังขั้นที่ต้องอาศัยการตีความ และระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งเป็นระดับความเข้าใจขั้นสูง

กิ่งเพชร ป้องแก้ว (2545, หน้า 12) ได้แบ่งความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

1. ความสามารถในระดับการแปลความ (Textually Explicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมาได้ ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้จะสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่องหรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่าง ๆ ในบทอ่านได้

2. ความสามารถในระดับการตีความหมาย (Textually Implicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมา โดยที่ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้สามารถที่จะตอบคำถามเชิงอ้างอิงได้ (Implicit or Interpretive Comprehension Question) สามารถสรุป และทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้ รวมทั้งรับรู้ถึงอารมณ์ ความคิด วัตถุประสงค์ของผู้เขียน ตลอดจนสามารถระบุความคิดหลักของเรื่องที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอไว้อย่างตรงไปตรงมาได้

3. ความสามารถในระดับการวิเคราะห์ สรุปความ (Critical Reading) เป็นระดับความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความและประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูลที่ปรากฏในเนื้อหาที่อ่านได้ว่า อะไรคือข้อเท็จจริง และอะไรเป็นเพียงความเชื่อหรือความคิดเห็นของผู้เขียน และสามารถเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่น ๆ ได้ตลอดจนเข้าใจภาษาเชิงอุปมัย ที่ผู้เขียนนำมาใช้ และยังสามารถบอกได้ว่าผู้เขียนมีทัศนะคติต่อเรื่องที่นำเสนออย่างไร

4. ความสามารถในระดับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Scriptually Implicit Comprehension) เป็นความเข้าใจในระดับสูง ที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านนอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เข้ามาเชื่อมโยงกับสิ่งที่พบเห็นในบทอ่าน เพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาในบทอ่านนั้น ๆ

แวคคา และ แวคคา (Vacca and Vacca, 1986) กล่าวว่า ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจมี 3 ระดับ

1. การอ่านตรงตามอักษร (Liter Level) คือ การอ่านที่ผู้อ่านค้นหามูลที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร เป็นการอ่านเพื่อค้นหาว่าผู้เขียนพูดว่าอย่างไร

2. การอ่านในระดับตีความ (Interpretative Level) คือ การอ่านที่ผู้อ่านหาความหมายจากข้อมูลที่ผู้เขียนบอกไว้ ผู้อ่านนำข้อมูลที่ได้มาหาความสัมพันธ์ ตีความ อนุมานและสรุปความคิดรวบยอด โดยสรุปเป็นการอ่านเพื่อค้นหาว่าผู้เขียนหมายความว่าอย่างไร

3. การอ่านระดับประยุกต์ (Applied Level) คือการอ่านที่ผู้อ่านนำเอาความคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ ผู้อ่านที่เชี่ยวชาญจะเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่าน ผู้อ่านจะทำการสังเคราะห์บทสรุปที่ได้จากการนำเอาประสบการณ์เดิมของตนมาผนวกเข้ากับความรู้จากบทอ่านโดยสรุป เป็นการอ่านเพื่อจะนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างไร

บอร์น และทิงเกอร์ (Bond and tinker, 1979, pp.234-235) กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านว่าจะต้องประกอบด้วย

1. ความเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning)
2. ความเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units)
3. ความเข้าใจประโยค (Sentence Comprehensions)
4. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเฉท (Comprehending Larger Units)

นัมทอล (Nuttal, 1996, pp.188-189) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 5 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร(Literal comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในบทอ่าน

2. ความเข้าใจในระดับตีความ (Interpretation comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในการตีความเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือพยายามให้ได้ข้อเท็จจริงจากบทอ่านด้วยวิธีการต่าง ๆ

3. ความเข้าในระดับอ้างอิง (Inference comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุไว้โดยนัยหรือไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในบทอ่าน

4. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluation comprehension) หมายถึง การตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไร และทำได้เพียงใด

5. ความเข้าใจระดับตอบสนองส่วนบุคคล (Personal response comprehension) หมายถึง การที่ผู้อ่านตอบสนองต่อบทอ่านโดยตรง โดยไม่มีอิทธิพลของผู้เขียนเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่การตอบสนองนั้นจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่ปรากฏชัดในบทอ่าน กล่าวคือไม่ได้ตอบสนองเฉพาะในฐานะผู้อ่าน แต่เป็นการรวมเอาความรู้สึกของผู้เขียนเข้ามาด้วย ดังนั้นอย่างน้อยที่สุดการตอบสนองก็มาจากความเข้าใจในบทอ่าน และทัศนะของผู้อ่านที่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงทำให้ผู้อ่านรู้สึกอย่างนั้น

รัดเดลล์ (Ruddell, 1997, pp.68-69) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal statements) เป็นระดับที่ผู้อ่านมีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏในข้อความ

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretive statements) เป็นระดับที่ผู้อ่านต้องตีความหมายแฝงที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรงในข้อความ

3. ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied statements) เป็นระดับที่ผู้อ่านนำเอาความคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้โดยเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่าน และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้

เมย์ (May, 1990, p.48) กล่าวว่า ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับสูงจะสื่อว่าการอ่านเป็นการสื่อความเข้าใจรหัสคำต่อรหัสคำระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยนำโครงสร้างความรู้เดิมมาใช่ในการอ่าน แก้ไขความผิดพลาดของตนและใช้กลยุทธ์ในการทำความเข้าใจบทอ่าน ส่วนผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับต่ำส่วนมากจะสนใจที่จะถอดรหัสคำ ขาดความคิดรวบยอดในการอ่าน

สมิท (Smith, 1985, p.262) ได้แบ่งระดับความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมาย และจับใจความสำคัญจากสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ตามตัวอักษรที่ปรากฏการอ่านระดับนี้เป็นความเข้าใจขั้นต้นพื้นฐาน แต่เป็นส่วนสำคัญของการอ่านในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านป้ายต่าง ๆ และการโฆษณา เป็นต้น

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความได้ลึกซึ้งกว่าในระดับแรก เป็นการตีความสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง ในการทำความเข้าใจต้องอาศัยความเข้าใจในระดับแรกเป็นพื้นฐาน ผนวกกับกระบวนการคิดในการตีความ เช่น การสรุปความ การคาดการณ์ล่วงหน้า เป็นต้น

3. ความเข้าใจขั้นวิจารณ์ (Critical reading) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองในการวิเคราะห์ วิจารณ์ ตัดสิน และประเมินในสิ่งที่อ่านได้จึงจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยทักษะความเข้าใจใน 2 ระดับแรกเป็นพื้นฐาน เพราะความเข้าใจในระดับนี้ผู้อ่านต้องพิจารณาว่าเรื่องที่อ่านมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด หรือเห็นด้วยกับแนวคิดของผู้เขียนหรือไม่

แบลร์ และคนอื่น ๆ (Blair and others, 1992, p.28) ได้กล่าวว่า ระดับความเข้าใจจำแนกได้เป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับการแปลความ (Literal Comprehension) คือ ความสามารถในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอไว้

2. ระดับการตีความ (Inferential Comprehension) คือ ความสามารถในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและเข้าใจความคิดของผู้เขียนที่เขียนแฝงไว้โดยนัย

3. ระดับการวิเคราะห์ (Critical Comprehension) คือ ความสามารถในการประเมินสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองช่วยในการหาข้อสรุป

บลูมและคณะ (Bloom, et al, 1956, pp10-24) ได้แบ่งระดับความรู้ (Cognitive Domain) เป็น 6 ระดับ จากขั้นที่ง่ายไปสู่ขั้นที่ยาก ดังนี้คือ

1. ความรู้ความจำ ความสามารถในการเก็บรักษามวลประสบการณ์ต่าง ๆ จากการที่ได้รับรู้ไว้และระลึกสิ่งนั้นได้เมื่อต้องการเปรียบดังเทปบันทึกเสียงหรือวีดิทัศน์ที่สามารถเก็บเสียงและภาพของเรื่องราวต่างๆได้ สามารถเปิดฟังหรือ ดูภาพเหล่านั้นได้ เมื่อต้องการ

2. ความเข้าใจเป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญของสื่อ และสามารถแสดงออกมาในรูปของการแปลความ ตีความ คาดคะเน ขยายความ หรือ การกระทำอื่น ๆ

3. การนำความรู้ไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้

4. การวิเคราะห์ ผู้เรียนสามารถคิด หรือ แยกแยะเรื่องราวสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญได้ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ความสามารถในการวิเคราะห์จะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความคิดของแต่ละคน

5. การสังเคราะห์ ความสามารถในการที่ผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่สมบูรณ์และดีกว่าเดิม อาจเป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย การกำหนดวางแผนวิธีการดำเนินงานขึ้นใหม่ หรืออาจจะเกิดความคิดที่จะสร้างความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นนามธรรมขึ้นมาในรูปแบบ หรือแนวคิดใหม่

6. การประเมินค่า เป็นความสามารถในการตัดสิน ตีราคา หรือ สรุปเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ออกมาในรูปของคุณธรรมอย่างมีกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งอาจเป็นไปตามเนื้อหาสาระในเรื่องนั้น ๆ หรืออาจเป็นกฎเกณฑ์ที่สังคมยอมรับก็ได้

สรุปได้ว่า ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้อ่านต้องเข้าใจถ้อยคำ ประโยค ของบทความ และความหมายของข้อมูลได้ สามารถค้นพบแนวคิด สรุป ตีความ แปลความ วิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้อย่างตรงไปตรงมา สร้างสรรค์ และประเมินเรื่องที่อ่านอย่างมีแก่นสาร

4.4 การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

วิสาข์ จัติวัตร์ (2541, หน้า 295-296) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนไทยส่วนใหญ่ไว้ว่ามักใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) และข้อสอบวัดความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษโดยการสร้างข้อสอบนิยมเลือกวัตถุประสงค์และเนื้อหาทั่วๆ ไป ที่ครอบคลุมความสามารถของผู้สอบหลายๆ ระดับ ดังนั้นวัตถุประสงค์ในการอ่านที่นำมาวัดจึงเป็นวัตถุประสงค์ทั่วๆ ไป มากกว่าเป็นวัตถุประสงค์หรือทักษะเฉพาะ เช่น การแบ่งหัวข้อของข้อสอบออกเป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) ความหมายของคำศัพท์ (Vocabulary Meaning) และการจำศัพท์ (Word Recognition) เป็นต้น

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, หน้า 91-93) การอ่าน สามารถวัดและประเมินผลได้จากการให้ผู้เรียนอ่านข้อความแล้วแสดงความเข้าใจเรื่องที่อ่านด้วยการฟัง พูด หรือเขียนในสิ่งต่อไปนี้

1. บอกความหมายของคำศัพท์หรือประโยค
2. บอกความสัมพันธ์ของประโยค
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยมีคำตอบให้เลือก

4. เรียงลำดับเนื้อเรื่อง
5. เติมคำลงในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลซ (Cloze)
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
7. ตั้งชื่อเรื่องที่อ่าน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 154-155) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดความสามารถรวม ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ความสามารถทางการอ่านเป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่างๆ

1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท การกำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ หรือขออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเขียนเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามโดยการเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้ โดยใช้ความรู้ในด้านคำศัพท์และความรู้ด้านไวยากรณ์

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุนหรือรายละเอียดที่ให้ข้อมูลขัดแย้งกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดต่าง ๆ

2.3 ความสามารถในการวิเคราะห์ และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ วิเคราะห์ ประเมินและสรุปบทอ่านได้ว่า เป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบทางการหรือไม่เป็นทางการ เข้าใจบทอ่านได้ว่า เป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบทางการหรือไม่เป็นทางการ เข้าใจเจตนา ทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่ วิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่านได้ว่ามีความชัดเจน เข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้กระชับหรือไม่ในการประเมินความสามารถในการอ่านนี้ สามารถใช้เกณฑ์ความสามารถแบบแยกย่อยหรือแบบรวมก็ได้หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์รวมกัน โดยให้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าย่อย

สุนันทา เศรษฐวิทย์ (2543, หน้า 81-82) กล่าวว่า การประเมินผลการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและเป็นการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ระหว่างการมองเห็นการได้ยินและการเปลี่ยนแปลความของสมอง ซึ่งผู้ที่มีทักษะการอ่านขั้นพื้นฐานจึงจำเป็นต้องมีพฤติกรรมการอ่าน 6 ขั้นที่ครูผู้สอนสามารถประเมินได้ ดังนี้

1. ขั้นจำ เป็นขั้นแรกของการอ่านผู้อ่านจะต้องจดจำเรื่องราวความหมายของคำให้คำจำกัดความของคำยาก โดยครูจะใช้วิธีการประเมินโดยการตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน ให้สะกดคำจากเรื่อง บอกความหมาย บอกคำจำกัดความ

2. ขั้นความเข้าใจ โดยผู้อ่านจะต้องเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเองมีความเข้าใจในเรื่องและข้อความที่ให้คติสอนใจ ซึ่งครูควรตั้งคำถามด้วยการให้นักเรียนเล่าเรื่อง และเหตุการณ์

3. ขั้นนำไปใช้ ผู้อ่านควรฝึกนำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์ ไปใช้แก้ปัญหาสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใหม่ ดังนั้น คำถามของครูที่ใช้จึงมักจะกำหมดเป็นสถานการณ์ให้ผู้อ่านพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์

4. ขั้นวิเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้อ่านจะต้องแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่านและบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กัน หรือไม่เกี่ยวข้องกัน

5. ขั้นสังเคราะห์ ผู้อ่านสามารถสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน และสรุปแนวคิดที่เหมือนกันและแตกต่างกันได้

6. ขั้นประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดให้ผู้อ่านตัดสิน พิจารณาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่องที่ควรฝึกให้ผู้อ่านรู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำ การบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจจากเรื่องที่อ่าน

สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลการอ่านความเข้าใจนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องเข้าใจคำศัพท์ประโยค เพื่อทำความเข้าใจสรรพนามของข้อความและสามารถเรียบเรียงบทความในการอ่านสามารถตอบคำถาม วิเคราะห์ ประเมินความสำคัญของข้อความได้อย่างกระชับ และจับใจความได้อย่างชัดเจน

5. **งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**

สมบัติ บุญประคม (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรรณศรี ปทุมสิริ (2541, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้วิธีเทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขจรศักดิ์ สุนลี (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบ CIRCประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน และนักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลิ่นพยอม สุระคาย (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทวีวัฒนาแขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมแบบฝึกการอ่าน

ศศิวิมล กังลี่ (2544, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม จำนวนนักเรียน 30 คน พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 75.74/75.53 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดี 2)ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการฝึกอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษในระดับดี

รุ่งวนา สุดจิตต์ (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการอ่าน–เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทรโยคน้อยวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี จำนวนนักเรียน 38 คน พบว่า ประสิทธิภาพของสื่อการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทย มีค่าเท่ากับ 79.26/75.04 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ และความสามารถทางการอ่านเขียนภาษาอังกฤษจากนิทานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยใช้สื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการใช้สื่อสูงกว่าก่อนเรียน

ไพโรจน์ ธรรมพิธี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ จังหวัดลพบุรี จำนวน 35 คน พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกมีค่าเท่ากับ 77.79/78.38 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดีมาก 2) ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าก่อนการทำแบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี

งานวิจัยต่างประเทศ

คโนลล์ (Knoll, 2000, pp.38-05A) ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเกรด 10 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเกรด 10 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เดคเคอร์ (Decker, 2002, pp.1746-A) ได้ศึกษาผลของการเขียนที่มีต่อสัมฤทธิของผลการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเรียนอยู่ในระดับ 10 - 12 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่งในชุมชนบริเวณเทือกเขาร็อคกี้ แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเรียนการอ่านโดยเลือกหัวข้อที่อ่านแล้ว และนำมาเขียนทุกวัน วันละ 10 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านโดยไม่เขียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ลอเรย์ (Lawrey, 2001, p. 817) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึก และนักเรียนทำแบบทดสอบหลังจากฝึกทักษะแล้วได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 89.8 นั่นคือ แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

เกย์และกาแลกเจอร์ (Gay, & Gallagher, 2001, pp. 51-61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกอย่างสม่ำเสมอ ในช่วงเวลาของการเรียนการสอนเรื่องนั้นๆ กับการสอนโดยมีการทดสอบย่อยระหว่างการเรียนการสอนในเรื่องเดียวกันปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยมีการทดสอบย่อยขณะเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยฝึกทักษะด้วยการทำแบบฝึกเพียงอย่างเดียว

เฮดเลย์ (Hadley, 2001, p.94) ได้ศึกษาการสอนสำหรับผู้มีการศึกษาระดับต่ำซึ่งสถานการณ์ที่จะทำให้ผู้เรียนสบายใจที่สุด ก็คือการสร้างบทเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้สำนวนภาษาที่เพิ่งเรียนและท่องจำมาใหม่ๆ ประโยคต้องเป็นรูปแบบสั้นๆ เนื้อหาต้องเกี่ยวข้องกับตนเองหรือประสบการณ์ของตนเอง หรือสิ่งที่ตนเองสนใจเมื่อความสามารถเพิ่มมากขึ้นหรือคล่องแคล่วมากขึ้นผู้สอนก็ขยายหัวข้อและบริบทออกไปไกลตัวหรือไกลจาก “here-and-now” ไปเป็นเรื่องที่เป็นนามธรรม หรือเน้นความรู้เฉพาะทาง หรือเน้นทักษะการอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นที่ยาวและยากมากขึ้น

แอนมาร์ครัด และ บาร์เทน (Anmarkrud & Braten, 2009, pp.252-256) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชาวนอร์เวย์จำนวน 104 คน เพื่อศึกษาว่าความสามารถในการอ่านและคุณค่าของเรื่องที่อ่านสามารถทำนายความเข้าใจในบทอ่านได้อย่างไร ผลการศึกษาพบว่าตัวที่ส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจคือ แรงจูงใจคุณค่าของเรื่องที่อ่านเป็นตัวทำนายเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจนอกจากนี้ยังพบว่าความรู้เดิมและกระบวนการอ่านเป็นสิ่งที่ผู้สอนไม่ควรมองข้ามต่อการเสริมแรงจูงใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจดังนั้นผู้สอนควรจัดหาบทอ่านที่นักเรียนเห็นว่ามีคุณค่าต่อตนเอง ความรู้เดิมและกระบวนการอ่านของนักเรียนล้วนเป็นสิ่งที่สนับสนุนให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการอ่านให้ประสบความสำเร็จ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอน และผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ผลการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ ทำให้ได้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 4 แบบฝึก ดังนี้

แบบฝึกที่ 1 เรื่อง Foods

แบบฝึกที่ 2 เรื่อง Giving Direction

แบบฝึกที่ 3 เรื่อง Festivalและ

แบบฝึกที่ 4 เรื่อง Shopping

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบด้านต่างๆ ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 5 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านแบบฝึกทักษะ			
1. มีคำแนะนำสำหรับครู นักเรียน ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.25	0.47	มาก
2. เนื้อหาครอบคลุมตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	4.30	0.56	มาก
3. แบบฝึกสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	4.30	0.50	มาก
4. เนื้อหาเหมาะสมกับวัย	4.45	0.62	มาก
5. ภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	4.50	0.50	มาก
6. เนื้อหามีความถูกต้อง ชัดเจน	4.30	0.50	มาก
7. กิจกรรมของแบบฝึกเหมาะสมกับเวลา	4.40	0.55	มาก
8. เนื้อหามีการลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก	4.35	0.52	มากที่สุด
9. แบบฝึกส่งเสริมให้นักเรียนใฝ่เรียนรู้เรื่องใกล้ตัว	4.25	057	มาก
10. มีความน่าสนใจ ตอบสนองความต้องการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.40	0.52	มาก
11. รูปภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	4.60	0.52	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้ในแบบฝึกมีความหลากหลาย	4.20	0.47	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล			
13. เครื่องมือและเกณฑ์การวัดมีความเหมาะสม	4.40	0.52	มาก
14. วัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.30	0.50	มาก
15. เครื่องมือวัดได้ตรงตามจุดประสงค์	4.35	0.53	มาก
16 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.30	0.50	มาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 17. มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	4.45	0.52	มาก
18. การเรียนด้วยแบบฝึกช่วยให้มีความรู้เพิ่มขึ้น	4.50	0.55	มาก
19. นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.30	0.47	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
20. มีความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้น	4.35	0.53	มาก
รวมเฉลี่ยทุกรายการ	**4.36**	**0.52**	**มาก**

จากตาราง 5 พบว่าผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 เมื่อพิจารณา แต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ เนื้อหามีการลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก และรูปภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ยกับ 4.60 รองลงมา คือภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน การเรียนด้วยแบบฝึกช่วยให้มีความรู้เพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และด้านที่มีความเหมาะสมต่ำสุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ในแบบฝึกมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

2. **ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่** 3

ในการตรวจสอบและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบและกาประสิทธิภาพจำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ด้านภาษา และเวลาในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์)จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนอย่างละ 1 คน

ครั้งที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนอย่างละ 3 คน

ครั้งที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนอย่างละ 10 คน

ตาราง 6 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ด้านภาษา เวลาในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 3 คน

แบบฝึก	การตรวจสอบความเหมาะสม			การปรับปรุง/แก้ไข
	ด้านเนื้อหา	ด้านภาษา	ด้านเวลา	
แบบฝึกที่ 1 Food	เนื้อหามีความเหมาะสม	พิมพ์คำศัพท์ผิดและคำถามไม่ชัดเจน	เหมาะสมกับกิจกรรม	แก้ไขคำผิดให้ถูกต้องและแก้ไขคำถามให้ชัดเจน
แบบฝึกที่ 2 Giving Direction	เนื้อหามีความเหมาะสม	พิมพ์ตกหล่นและรูปภาพสื่อความหมายไม่ชัดเจน	เหมาะสมกับกิจกรรม	เพิ่มเติมคำที่ตกหล่นและเปลี่ยนรูปภาพใหม่ที่สื่อความหมายชัดเจนขึ้น
แบบฝึกที่ 3 Shopping	เนื้อหามีความเหมาะสม	เครื่องหมายท้ายประโยคคำถามขาดหาย	เหมาะสมกับกิจกรรม	เพิ่มเครื่องหมายท้ายประโยคแต่ละประโยคให้ถูกต้อง
แบบฝึกที่ 4 Festival	เนื้อหามีความเหมาะสม	พิมพ์คำศัพท์ผิดและไม่เน้นคำสำคัญ	เหมาะสมกับกิจกรรม	แก้ไขคำผิดให้ถูกต้องและเน้นคำสำคัญ

จากตาราง 6 พบว่า การตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ด้านภาษา เวลาในการใช้แบบฝึกที่ 1- 4 สรุปปัญหาที่พบ คือ ด้านเนื้อหามีความเหมาะสมกับนักเรียน ด้านภาษาที่พบปัญหามีแบบฝึกที่ 1-4 คือ พิมพ์คำศัพท์ผิดและรูปภาพสื่อความหมายไม่ชัดเจน พิมพ์ตกหล่นเครื่องหมายท้ายประโยคคำถามขาดหาย ไม่ได้เน้นคำสำคัญ คำถามไม่มีความชัดเจน และด้านเวลามีความเหมาะสมในทุกแบบฝึก

ตาราง 7 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึก				ร้อยละของคะแนนทดสอบหลังเรียน
แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 4	
80.00	78.89	75.56	77.78	76.67
รวมเฉลี่ยร้อยละ = 78.06				
ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 78.06				ประสิทธิผลของผลลัพธ์ = 76.67
E_1/E_2 = 78.06/76.67				

จากตาราง 7 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 78.06 และประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 76.67 เมื่อพิจารณาเป็นแบบฝึกทักษะพบว่า แบบฝึกที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึก เท่ากับ 80.00 แบบฝึกที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึก เท่ากับ 78.89 แบบฝึกที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึก เท่ากับ 75.56 และแบบฝึกทักษะที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึก เท่ากับ 77.78 เมื่อพิจารณาในภาพรวมของแบบฝึก พบว่า มีประสิทธิภาพกระบวนการ เท่ากับ 78.06 และประสิทธิของผลลัพธ์ เท่ากับ 76.67 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.06/76.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตาราง 8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 30 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึก				ร้อยละของคะแนนทดสอบหลังเรียน
แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 4	
79.00	78.33	75.00	79.67	76.44

ตาราง 8 (ต่อ)

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึก				ร้อยละของคะแนนทดสอบหลังเรียน
แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 4	
รวมเฉลี่ยร้อยละ = 78.00				
ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 78.00				ประสิทธิผลของผลลัพธ์ = 76.44
E_1/E_2 = 78.00/76.44				

จากตาราง 8 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 78.00 และประสิทธิผลของผลลัพธ์เท่ากับ 76.44 เมื่อพิจารณาเป็นแบบฝึกพบว่า แบบฝึกที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึกเท่ากับ 79.00 แบบฝึกที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึกเท่ากับ 78.33 แบบฝึกที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึกเท่ากับ 75.00 และแบบฝึกที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึกเท่ากับ 79.67 เมื่อพิจารณาในภาพรวมของแบบฝึก พบว่า มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 78.00 และประสิทธิผลของผลลัพธ์ เท่ากับ 76.44 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ละแบบฝึกมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.00/76.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	n	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{D}$	$S.D._D$	t	Sig.(1tailed)
ก่อนเรียน	35	15.69	2.37	6.94	1.89	21.69*	0.0000
หลังเรียน	35	22.63	2.49				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 15.69 คะแนน และ 22.63 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 10 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	N = 35		ระดับความพึงพอใจ
	$\overline{X}$	S.D.	
1. คำชี้แจงของแบบฝึกชัดเจน เข้าใจง่าย	4.46	0.51	มาก
2. เนื้อหาน่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน	4.49	0.51	มาก
3. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะกับความสามารถของนักเรียน	4.57	0.50	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	N = 35		ระดับความพึงพอใจ
	$\overline{X}$	S.D.	
4. แสดงลำดับขั้นตอนของเนื้อหาได้อย่างชัดเจน			
5. เวลาที่ใช้ในแต่ละแบบฝึกมีความเหมาะสม			
6. แบบฝึกช่วยในการส่งเสริมนักเรียนให้มีวินัย และความพยายาม			
7. แบบฝึกส่งเสริมให้รู้จักการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	4.49	0.51	มาก
8. นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.43	0.56	มาก
9. แบบฝึกทักษะช่วยเพิ่มพูนความรู้ได้ดียิ่งขึ้น	4.46	0.51	มาก
10. มีความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้น	4.54	0.56	มากที่สุด
11. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.51	0.51	มากที่สุด
12. กิจกรรมต่างๆ ในแบบฝึกทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน และนำวิธีการเรียนไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นได้อย่างเหมาะสม	4.43	0.56	มาก
รวมเฉลี่ย	**4.46**	**0.52**	**มาก**

จากตาราง 10 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 4.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะกับความสามารถของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และข้อที่มีความพึงพอใจต่ำสุดคือ เวลาที่ใช้ในแต่ละแบบฝึกมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่า 4.37

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนในการวิจัยและสรุปผลการวิจัย ดังนี้

จุดมุ่งหมายของวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัย ได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

ในการสร้างและตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าศึกษาหลักการ วิธีการ ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งได้สร้างแบบฝึกทั้งหมด จำนวน 4 แบบฝึก คือ แบบฝึกที่ 1 เรื่อง Food แบบฝึกที่ 2 เรื่อง Giving Direction แบบฝึกที่ 3 เรื่อง Festival และแบบฝึกที่ 4 เรื่อง Shopping จากนั้น นำแบบฝึก

ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากนั้น ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 3 คน คัดเลือกมาจาก นักเรียนที่มีความสามารถด้านการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 1 คน เพื่อพิจารณาความชัดเจนด้านเนื้อหา ด้านภาษา และด้านเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 9 คน ที่มีความสามารถด้านการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 3 คน และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความสามารถด้านการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 10 คน รวมจำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัย ได้ทำการทดสอบก่อนเรียน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียน 35 คน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นดำเนินการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังดำเนินการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเสร็จสิ้นแล้ว จึงทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชุดเดียวกันแบบทดสอบก่อนเรียน นำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t–test แบบ Dependent

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลอง

ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เสร็จสิ้นจากนั้นนำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมาตรวจความสมบูรณ์ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แบบฝึก ที่ประกอบไปด้วยคำชี้แจงในการใช้แบบฝึก สำหรับครูและสำหรับนักเรียน
2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาและทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแบบฝึก ตามเกณฑ์ 75/75 ด้วยการหาค่า E_1/E_2

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ด้วยค่า t–test แบบ Dependent

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำค่าเฉลี่ยที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์และแปลผล

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการสร้างและตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าความเหมาะสมในองค์ประกอบด้านต่างๆ ของแบบฝึกทักษะในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.52 และ แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.00/76.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

2. ผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีผลการทดสอบด้วยแบบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวม มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.46 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.52 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 3 จำนวน 4 แบบฝึก ได้สร้างขึ้นตามเนื้อหาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตามตัวชี้วัดที่ 1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำคำชี้แจง และคำอธิบายง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน 3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน 4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ และจากการศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการสร้างแบบฝึก ดังที่ ดรุณี เรือนใจ-

มั่น (2546, หน้า 48) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อที่ตอบสนองความสนใจของผู้เรียน สร้างขึ้นตามระดับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียน เป็นสื่อช่วยในการแบ่งเบาภาระของครูซึ่งทำให้ครูมองเห็นข้อบกพร่องและปัญหาจุดอ่อนของนักเรียนเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนและช่วยเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของรัชนี ศรีไพวรรณ (2527, หน้า 42-43) กล่าวว่า แบบฝึกที่ใช้ต้องคำนึงถึงพัฒนาการ ความแตกต่างของเด็กซึ่งเนื้อหาต้องมีความยากง่าย มุ่งทำการฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งเพื่อให้เกิดความชำนาญในด้านนั้นๆ และแบบฝึกต้องมีคำชี้แจงที่ชัดเจน เนื้อหามีความถูกต้อง เหมาะสมกับวัยมีความหลากหลายจะเป็นการส่งเสริมให้เด็กจะเกิดความรู้ ประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ และการสร้างแบบฝึกทักษะต้องอาศัยหลักการ และสอดคล้องกับแนวคิดของ อารีย์ บัวคุ้มภัย (2540, หน้า 21-22) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกควรมีหลักในการสร้างดังนี้ 1. ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละวัย 2. ต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะฝึกทักษะด้านใดเพื่อจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์ 3. ต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียนและเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก 4. ต้องมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่ายและควรมีตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น 5. ต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย 6. ต้องมีความถูกต้องด้านเนื้อหา ซึ่งทำให้โดยการตรวจสอบหรือทดลองใช้ก่อนที่จะนำไปใช้จริง 7. ต้องมีรูปภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน 8. ต้องให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกทักษะของตนเพื่อเป็นการจูงใจในเกิดการเรียนรู้ในโอกาสต่อไป การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ที่ 75/75 โดยได้นำแบบฝึกไปทดลองกับนักเรียน จำนวน 3 ครั้งเพื่อวัดและประเมินผลแบบฝึก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ ธรรมพิธี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ จังหวัดลพบุรี จำนวน 35 คน พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกมีค่าเท่ากับ 77.79/78.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 2) ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าก่อนการทำแบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการทำวิจัยได้มีการศึกษาหลักการ

ทฤษฎี และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐาน ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง เนื้อหา และระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัดในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ใช้หลักการของ Bloom ซึ่งเป็นพฤติกรรมทางด้านสติปัญญาในการเรียน 6 ด้าน คือด้านความรู้-ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า โดยได้นำด้านความเข้าใจมาใช้ในการวัดความเข้าใจที่ได้จากการอ่านจากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง และนำแบบทดสอบไปทดลองใช้และหาคุณภาพของแบบทดสอบ ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยพรรณศรี ปทุมสิริ (2541, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้วิธีเทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ บุญประคม (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรศักดิ์ สุนลี (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบ CIRCประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน และนักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องจากแบบฝึกมีองค์ประกอบที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ เนื้อหาชัดเจน เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับวัยและความรู้ของผู้เรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจการอ่านได้ดียิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวใกล้ตัว ซึ่งสอดคล้องกับ

แนวคิดของรัตนา ดีศาลา (2544, หน้า 11) กล่าวว่า ลักษณะแบบฝึกที่ดีจะต้องเป็นแบบฝึกสั้นๆ ฝึกหลายๆ ครั้ง มีหลายรูปแบบ มีความสำคัญในการฝึกให้เกิดความชำนาญควรฝึกเพียงเรื่องเดียวในการฝึกนั้นๆ มีคำอธิบายที่ชัดเจน ใช้ภาษาง่าย ใช้เวลาฝึกไม่นานเกินไป และสามารถเขียนได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดี จึงจะนับได้ว่าเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประโยชน์คุ้มค่าทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียน เพื่อใช้แก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กลิ่นพยอม สุระคาย (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทวีวัฒนาแขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมแบบฝึกการอ่าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรให้นักเรียนฝึกทำแบบฝึกร่วมกัน เพื่อที่นักเรียนจะได้ช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันจากการทำแบบฝึก

2. การใช้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวของเทศกาลในแบบฝึกบางเนื้อหามีคำศัพท์ที่ค่อนข้างยาก ดังนั้นควรมีแบบฝึกที่กลากหลาย มีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน มีการลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายากเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจมีเนื้อเรื่อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียน จากการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ

2. ควรเพิ่มรูปแบบของแบบฝึกให้มีความหลากหลาย เพื่อที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมต่างๆ ให้น่าสนใจมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ในระดับชั้นอื่นๆ เลือกเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ ตรงกับสภาพปัจจุบัน เพื่อให้การเรียนการสอนด้านการอ่านมีความน่าสนใจ หลากหลาย และเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). **ศูนย์กลางการเรียนรู้ในชุมชน**. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภา ลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้.ภาษาต่าง-ประเทศ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). **แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ.2549 –2553)**. แหล่งที่มา:http://english.obec.go.th/2013/index.php/th/. (08 สิงหาคม 2555).

กรมวิชาการ. (2539). **วิธีสอนภาษาอังกฤษพิมพ์ครั้งที่ 3**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). **หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ. (2542). **กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์ จำกัด.

กาญจนา คุณารักษ์. (2540). **การอบรมการเรียนการสอน**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กาญจนา คุณารักษ์. (2543). **หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กาญจนา ศรีภัทราวิทย์. (2533). การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. **สารพัฒนาหลักสูตร**, 15, 11 (พฤศจิกายน 2533): 14.

กาญจนา คุณานุรักษ์. (2539). **การออกแบบการเรียนการสอน**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (2542). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

กิ่งเพชร ป้องแก้ว. (2545). **การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบอภิปัญญา โดยการใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

กลิ่นพะยอม สุระคาย. (2544). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทวีวัฒนา แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

กันต์ดนัย วรจิตติพล. (2542). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย. (2546). **การสร้างแบบฝึกการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

กัลยา รสสูงเนิน. (2548). **ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ขจรศักดิ์ สุนลี. (2545). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

จักรพงศ์ พงศ์เวชรักษ์. (2532). **การรวบรวมข่าวและการบรรณาธิกรณ์ข่าวของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์สติวเด้นท์ วีคลี่**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชวาล แพรัตกุล. (2518). **เทคนิคการวัดผล**. พิมพครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2525). "การวางแผนการสอน." ใน **เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพครู**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). **"การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน"**. เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1–5. กรุงเทพ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ดรุณี เรือนใจมั่น. (2546). **การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

ถาวร แก้วสีหาบุตร. (2549). **การพัฒนาทักษะการอ่าน เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

ธิดารัก ดาบพลอ่อน. (2542). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,มหาวิทยาลัยสารคาม, มหาสารคาม.

เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย.(ม.ป.ป.). **ระเบียบวิธีวิจัย**. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บัญชรี ทองวิสุทธิ์. (2541). **การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือ**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

บันลือ พฤกษะวัน. (2538). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ปกรณ์ ประจันบาน. (ม.ป.ป). **โปรแกรมตรวจข้อสอบ วิเคราะห์ข้อสอบและวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน**. พิษณุโลก: สาขาวิชาวัดผลและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ประไพ ปลายเนตร. (2543). **การพัฒนาการรู้จักเข้าใจสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหลังเขา จังหวัดสระบุรี**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ประชุมพร สุวรรณตรา. (2528). **การเขียนแบบสร้างสรรค์**. ขอนแก่น: ภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประเทิน มหาขันธ์. (2536). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

พรรณศรี ปทุมศิริ. (2541). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

ไพโรจน์ ธรรมพิธี. (2547). **การพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ลพบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2526.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์,

รัชนี ศรีไพวรรณ. (2527). **การสอนกลุ่มทักษะ 1.** นนทบุรีฝ่ายการพิมพ์สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

รัตนา ดีศาลา. (2544). **ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

รุ่งวนา สุดจิตต์. (2545). **การพัฒนาสื่อการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2540). **สถิติวิทยาทางการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3).** กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ลินจง จันทรวราทิตย์. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.

วรรณี โสมประยูร.(2539). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

วิสาข์ จัติวัตร์.(2541). **การสอนอ่านภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัย ศิลปกร.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). **การพัฒนาการเรียนการสอนภาควิชาหลักสูตรและการสอน**. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศิริพร จันทร์สว่าง. (2543). **การวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาของหนังสือการ์ตูนเพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา.** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

ศิริพร ลิมตระการ. (2534). **อ่านเร็วอย่างเข้าใจ พิมพ์ครั้งที่ 3**. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ศศิวิมล กังลี่. (2544). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

สมบัติ บุญประคม. (2540). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านตามปกติ**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., หาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

สมพร มันตะสูตร. (2534). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สุชาดา จันทร์เอม. (2543). **จิตวิทยาทั่วไปในชีวิตประจำวัน**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ. ไทยวัฒนาพาณิชย์.

สุธิดา ศิริพงศ์. (2542). **การใช้กิจกรรมชี้นำการอ่าน-การคิดเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการตรวจสอบความเข้าใจระหว่างการอ่านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., หาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2549). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2540). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2551). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2537). **เอกสารความรู้สำหรับครูภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่** 1-2. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย(พิมพ์ครั้งที่** 7). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

สุเทพ อ่วมเจริญ. (2547), **การออกแบบการสอน**. นครปฐม. มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์.(2532). **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรวาท ทองบุ. (2550). **การวิจัยทางการศึกษา**. มหาสารคาม:อภิชาดการพิมพ์. สำนักพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2519). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2536). **การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3**. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์พริ้นติ้ง.

อารีย์ บัวคุ้มภัย. (2540). **การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำในงานร้อยแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., หาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

อารีย์ วาศน์อำนวย. (2545). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

อธิพร ศรียมก. (2525). **เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา หน่วยที่ 11-15**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

อัจฉรา วงษ์โสธร.(2538). **แนวทางการสร้างข้อสอบทางภาษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์. (2549). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ ข้อมูลท้องถิ่น เมืองกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

Anmarkrud, O. and Braten, I. (2009). Motivation for reading comprehension. **Learning and Individual Differences**, 19, 252-256.

Bialystok, E. (1994). Reading Comprehension in Second and Foreign Language. **The International Encyclopedia of Education**. (2nd) Grate Britain: PBC Wheatons, Exter.

Billow, F.L. (1962). **The Teacher Work Out His Own Exercises: The Techniquesof Language Teaching.** London: Green and Company Ltd.

Bloom Benjamin S., et al. 1956. **Taxonomy of Educational s: The classification of educational goals: Handbook I, cognitive domain**. New York: Longman.

Bock, S. (1993). Developing Material for Study of Literature. **English Teaching Forum**. 31, 3, 2-4.

Bond, B.L., and M.A. Thinker. (1979). **Reading Difficulties: Their diagnosis and Correction**. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.

Carr, Eileen. M., et al. (1993, September). **The effect of inference training on children's comprehension of expository text**. Journal of Reading Behavior.

Chapman, D. (1987). **Planning for conjunctive goals**. Artificial Intelligence, 32:333-378.

Decker, Norma Caillier. (2002). **The effect of writing in the expressive mode upon the reading achievement of remedial readers in the secondary school.** Abstract from: Pro Quest File: Dissertation Abtracts International Item: 1746 A.

Delaney, Norman Mc Luclie. (2002). **The effect of strategy training on comprehension of implicit and explicit information in familiar and unfamiliar exposition test**. Dissertation Abstracts International.

Flood Jame, and Lapp Diane (1990). Reading Comprehension Instruction for At-risk Students. Research-Based Practice that make a difference. **Journal of Reading.** 33, 7: 490.

Gay, Lorrain R. & Pual, D. Gallagher.(2001, March). The Comparative Effectiveness of Tests Versus Written Exercise. **The Journal of Educational Research**. 69(1): 51-61.

Gray, William Scott. (1984). **On Their Own in Reading**. Chicago: Foreman and company.

Goodman, K. S. (1970). **Reading, psycholinguistic guessimg games. In Theoretical model's and process of reading**. New York: International Reading Association.

Gunter, M.A., T.H. Estes and J.H. Schwab. (1990). Instruction: A Models Approach. Massachusetts: Allyn and Bacon.

Hadley, G. and Hadley, H. (1996). The Culture of Learning and the Good Teacher in Japan: An Analysis of Student Views. **The Language Teacher**. Vol. 20, No. 9: 53-55.

Hadley, A. O. (2001). **Teaching Language in Context**. 3rd ed. Boston: Heinle & Heiinle division of Thomson learning, Inc.

Harris, A. J., & Sipay, E. R. (1979). **How to Teach English**. New York: Longman.

Heaton, J.B. (1975). **Writing English Language Tests**. London: Longman.

Knoll, Christtopher Lee. (2000). **The relationship between motivation and reading comprehension**. Abstract from: Pro Quest File: Dissertation Abtracts International Item: 38-05 A.

Lawrey, Elenor Blodwyn Lane. (2001). **The effect of four skills and practice time unit on the decording performances of students with specific learning disabilities.** Abstract from: Pro Quest File: Dissertation Abtracts International Item: 97-817 A.

Miller, Wilma H. (1990). **Reading comprehension activities kit**. New York: The center for Appiled Research in Education.

Morris, A & Dore, S.N. (1984). **Learning to learn from Text**. Singapore: Addision-Wesley.

Nuttal, C. (1996). **Teaching Reading Skill in A Foreign Language**. New York: Read Education and Professional Publishing.

Richey,Rita. (1986). The Theoretical and Conceptual Bases of Instructional Design. New York: Kogan page.

Rivers, W.M. (1968). Teaching Foreign Language Skill. Chicago: The Univesity of Chicago Press.

Ruddell, Martha Rapp. (1997). **Teaching Content Reading and Writing**. 2nd ed. Needham Heights: Allyn and Bacon.

Rowntree, Derek. (1992). **Exploring open and distance learning**. New York: Nichols Pub.; London: Kogan Page.

Smith, F. (1988). **Understanding reading.** Hilldale: Lawrence Erlbaum Associates.

The American Heritage of the English Language. (1992). **Dictionary of English**. 3rd ed. Boston: Houghton Miffin.

Vacca, R. T., and J.L. Vacca. **Content Area Reading.** 2nd ed. Illinois: Scott Foresman & Co., 1986.

Widdowson, H.G. (1979). **Expiration in Applied Linguistics**. London: Oxford University Press.

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	อำไพพรรณ สวนสอน
วัน เดือน ปี เกิด	8 มีนาคม 2528
ที่อยู่ปัจจุบัน	24/79 ซอยบูรพา 12 ถนนสรงประภา แขวงดอนเมือง เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร 10210
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์)
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครูผู้สอน
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนชาติตระการวิทยา จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2552	สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม